

دلیر کهریم

له (کهریم باسام) هوه تا تکریت

چیرۆکی به شیک له و ئه نفالکراوانه ی
له دهروازه کانی مهرگ گه رانه وه

۲۰۱۱

ناوی کتیب: له (کهریم باسام) هوه تا تکریت
بابهت: چاویکه وتن
نووسهر: دلیر کهریم
دیزاینی بهرگ و ناوه وه: هۆشیاری عه بدولعه زیز
پیتچنین و پیداجونه وه ی: نووسهر
چاپ: چاپخانه ی ره هه ند _ سلیمانی (۰۷۷۰۱۵۰۸۲۵۳)
چاپی: ۲۰۱۱
ژماره سپاردن: (۱۸۷۷) له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه
گشتیه کانی بۆ سالی ۲۰۱۱ پیدراوه

پیشکشہ بہ :

* دایک و باوکم و براکانم، خیزانہکم، کہوہک ہر تاکیکی ئەم
ولتہ بہعس ژیانى لى کردبوون بہ دۆزەخ.
* بہقوربانىانى دەستى بہعس، ئەوان بوونہ قوربانى بوئەوہى ئیمہ
زیندووین.
* بہہموو ئەو نووسەرو کہسایەتیانہى کہ یارمەتیان دام بو ئەم
بەرہمە، چ بہسوود وەرگرتن لە نووسینەکانیان، چ بہ دیریک،
پستەيەك، وینەيەك، یان وشەيەك، ماددى یان مەعنەوى ھاوکاریان
کردم، یان پینوینیان کردووم بو ئەوہى بہباشى ئەم کتیبہ بیتە
بەرہم.

ئەم کتیبہ لەسەر ئەرکی بەرپز کاک (سلاج کویخا)
سەرپەرشتیاری ئیدارہى گەرمیان چاپ کراوہ
بەسوپاس و پینانینەوہ...

کورته یه که له سه ر دیی (کهریم باسام)

دیی (کهریم باسام) یه کی که له دی هه ره خووش و دلگیره کانی ناوچه ی زهنگه نه و قه لایه کی زور به رزی هه یه که وه ک دیوه خانیک کی کورده واری به کاریان هیئاوه وه له سه ری کۆبوونه ته وه دانیشتون و گفتوگوو حیکایه تیان کردوه، سیبهری قه لاکه و به رزیه که ی بووه ته هوکاری کۆبوونه وه ی گه نجه کان و دانیشتونانی دییه که له وی، بو به سه ر بردنی کاتی خووش و گوی گرتن له رادیو یاریکردن وه ک داوه داوه و دو مینه کردن، له لای رۆژ ناوایه وه چه میکی قول هه یه به چه می (تهنگانه) به ناوبانگه، کهریم باسام ده که ویتته سه ر چه مه که به جوړیک زور به ی خانووه کانی لایه کی شاخ بووه، ئەم دی هاوسنووره له گه ل هه ریبه که له دییه کانی باوه کرو په مه دان و له ک (قادر سه رهنگ) و ته کی کۆن و کۆشک خواروو (کۆشک شیخ قادر) و کۆشک ژوور (کۆشک شیخ محیدین) و دارتوو، ناوباریک و سو فی په زا و ته له بی، ده که ویتته وه ناوچه یه کی به رزییه وه که به سه ر ناوچه که دا ده روانیت، وه دانیشتونانه که ی به هاوکارو خه مخوری یه کتر ناوبانگی ده رکردبوو، له ناو خو یاندا زور ته با بوونه، به جوړیک که هه ر (۲۵) مال و خیزانه که ی گونده که له یه ک خیزانی گه وره ده چوون، ئەو که سانه ی شاره زای ئەو دییه ن، یان ئەگه ر به ریبواریش بیته به و دییه دا گوزهریان کردبی، باش ئەوه ده زانن که

رین گرتن له گه وره وه به ته مه ن و دنیا دیده کانی دی نه ریتی ئەم دییه بووه، هه ر له کۆنه وه دانیشتونانی ئەم دییه به ناژه لاری و (کشتوکال) جوتیاریه وه خه ریک بوونه، سه وزه و باخاتی نه بووه، به نام هاوینان بیستانیان (له سه ر چه می ناوه سپی) کردوه و ته نها بو خو یان بووه، واتا نه یه توانیوه زیاده یه پیداو یستی دانیشتونانه که ی به ره مه بیینی و بو فروشتن بنیردریت بو شوینه کانی تر، به هو ی هاو سنووری و خزمایه تیان وه له گه ل دانیشتونانی گونده کانی سه ر (ناوه سپی) یه وه، وه ک (باوه کرو) و له ک قادر سه رهنگ) و (په مه دان)، بیستانیان کردوه و شامی (شووتی) و (کاله ک) و (لۆبی) و (بامی) و (ته ماته و خه یار) یان لی به ره مه هیئاوه، وه به (مه کینه) تراکتور و گوی درین رۆژانه سه ر دانیان کردوه، چونکه (ناوه سپی) دوور بووه له گونده که وه و گونده که ش خو ی شوینیکی ووشک (دهیم) بووه.

چه می قوویله به زستانان ناوی زوری پیدا رۆیشتونوه و هاوینان ووشک بووه، سه رچاوه ی ناوی خواردنه وه ی ئەم دی ته نها دوو کانی بووه یه کیکیان له نزیک دی بووه و ئەو یتریان له چه می قوویله بووه که به (که رو مویشه ما) له کانیه که ی چه م قویله و به شان له کانیه که ی لای مال نافرته تان ناویان هیئاوه ته وه بو مال، جاری واش هه بووه چه نندین به رمیل کراوه ته ناو عاره بانه ی تراکتوریکه وه له چه مه که وه ناویان پیی هیئاوه ته وه بو مال، جیگای باسه مال حاجی نجم الدین که ریش سپی دیکه بووه بیرکیان له ته نیش مالدا لیداوه له سه ر تاویریک به دهستی وه ستای ئیرانی و گه یشتوو ته ناو و (۲۱) مه تر قول بووه، هه ندیک جار خه لکی دییه که له زستاناندا به رمیلیان خستوو ته به ر باران بو

به کارهینانی له قورکاریدا بو دروست کردنی خشت و چاک کردنی (ناخوری) ناژهل.

دیی (که ږیم باسام) وه که هموو دییه کانی تری کوردستان له پیش کاره ساتی نه نفالدا لانکی پیشمه رگه بووه، خه لکه که ی خزمه تی پیشمه رگه ی هموو لایه نه کانی سهر گوږه پانه که یان کردووه، به هوئی هاوسنووریانه وه له گهل ناوچه ی (بناری گل) و نزیکیانه وه له ناحیه ی (قادر که رهم) هیزه کانی پیشمه رگه پیش هیږشه کانیان بو سهر مؤلگه و په بیه ی هیزه کانی به عس له وی پشوو یان دداو خو یان ناماده ده کرد بو پرو به پرو بوونه وه ی دوژمنان، وه به تراکتوری خه لکه که که نزیکه ی (۱۰) تراکتوری تیا بووه، گواستراونه ته وه بو به رکه کانی شهر، یان بو هر شوینیکی تر که ویستبیتیان.

له کاتی شه په کانی نه نفالدا دوا ی چول کردنی دیکه ش به هوئی په لاماردانی هیزه کانی به عسه وه شه ږیکی قوورسی تیا دا ده کری، دواتر به هوئی ناهاوسه نگی هیزه وه، که هیزه کانی به عس توپ و تیاره و ده بابو وه هموو جوړه چه کیکی سهرده میان پی ده بییت، پیشمه رگه ش (یه کیتی وشیوعی) ماندووی شه په کانی سهرجاده ی قادر که رهم و بناری گل ده بییت، هم گونده ش بهر شالووی پروخان و ویران کردن و نه نفالکردن ده که وییت.

عه زیز و ته ی مه ز دوو برابر وونه و مالیان وه بان گردیکه وه بووه که نیستا پیی ده لین که ل گرور که مال، له بهینی که ږیم باسام و ناو باریک، ده گپرنه وه نه و ناوه له وه وه هاتووه که پوژیک ژنیان بو که مال خواستووه و له سهر نه و گرده و به به رد که له کیان کردووه، کاتی که دوا ی شایی ژنه که ی بو ده به ن کولارژدمیک ددات به زاواوه و

ده مریت، نیستاش به رد له ویدا هیه و گروریکیان له و به رزایه دا کردووه.

پیاوی به ته مه ن و دنیا دیده ی و ژنی دنیا دیده ی زور تیا بووه، وه هاب که کیم یه کی که بووه له وانه ی که شاره زایه کی زوری هه بووه، و زیاد له ۱۰۰ سال ژیاوه و شاره زای تیره و بنه ماله کانی ناوچه که بووه، که ده گپرنه وه و توویه تی :

قه و مه کان من نه خو ش ناکه وم له دانیشتنه وه ده مرم، هه رواش مرد، چایه که وه ده میه وه ده بییت که ده که یته پشتاو ده مری، ده گپرنه وه تا له ژیاندا بووه یه که ده رزی نه داوه و داو ده رمان و چه پی به کارنه هیناوه، بو هر شوینیکی چوو به پی، یان سواری گوی دریز چوو، منداله کانی جنسیه یان هه له ی ده بی له جیاتی وه هاب که کیم به ناوی نه حمه د نه ره حمان بابایانه وه بو یان ده رنه که ن، ده یبه ن بو دووز، نه و ده لییت من به گوی دریز دیم و منداله کانیش ده لین دووره و نابی، تا ناو باریک ده یبه ن و له وی ته کسی بو ده گرن، نه ویش تا نه وکات سوار سهاره نه بووه، حمه نه مین ته کسی بو ده گری بو معامه له ی دووز و قادر که رهم، کاتی ده گپرنه وه ده لییت : قه مه ره و که له ی شه که ر !

شاعیریکی به توانا بووه له زوربه ی کاته کاند شیعری و تووه :

بهر پله ی ته ق ته ق بان گرور که مال
چه م جو پشیا و به رزی بان زیخال

حاجی نجم الدین که ناغاو سهرگوره ی ناواییه که بووه به نزیکه ی ۴۰ پوژ پیش کاره ساتی نه نفال گیان له ده ست ددات و نه و پوژنه ناخوشانه نابینی که به سهر خزم و قه وم و که سوکارو منداله کانی دا دییت، نه و دیمه نانه نابینی که دیکه ی (که ږیم باسام)

له كه ريم باسامه وه تا تكریت

دلیر که ریم

لهبری هاوکاری و ئیش و کاری پوژانه راپه راندن و دهنگی خوشی
که و سويسکه، گرمه ی توپ و دهنگی ناسازی شوفل و دهبا به و
ته یاره دنیا ده ناته یهک، رهنگه نه وه نه و ئاوات و دوعایه بیته که
خوی کرد بیته و تبهیته :
(خودایه بمکوژه و نه و پوژه ره شه م پیشان مه ده که رهنگه
له داها تو دا یه خه مان پی بگری) !

چاوپیکه وتنه کان

چیرۆکی به شیک له و نه نفالکراوانه ی
له ده روازه کانی مه رگ گه رانه وه

هاتووه ته لایان و پیی ووتوه نه گهر پزگارتان بوو له م جهه نمه چاوتان له منداله کانی منیش بیئت !

چ یاسایهک، چ دینیك، چ ویژدانیك، چی مرؤقیك، جگه له به عس و سه رانی به عس، ریگه ده دن به خو یان بن به نه ژدیهای فره سه رو فره که لپه بو گیان ژن و مندال و پیرو په ککه وته؟ نه و گپرایه وه ده یگوت ئیمه بروامان ده کرد به عس پیاهه کان له ناو بدات، به بیرماندا ده هات به تۆمه تی پیشمه رگه بوونه وه پیاهه کان ببات و نه یگه پینیتته وه، نه گهریکمان دانا بوو په ننگه نه وان ببنه خوراک ی به عسی درنده و خوینریژ، به لام نه وه ی نه به بیری ئیمه و نه به بیرو هوشی خه لکیدا نه ده هات نه وه بوو ژن و مندال په وانیه ی ژوره تاریکه کانی زیندان و مردن بکریته وه.

له ژیانیکی لادیانیه ی پاک و بیگه رده وه، له دنیای سۆزو خوشه ویستی و ریژ له یه کتر گرتنه وه، له هاوخه می و هاوکاری کردنه وه، له پیشوازی له میوان و سه رگه وره کانی خیزانه وه، هاتین بو دنیای بینینی یه ک ده موچاوی به دو ترسناک، نه ویش ده موچاوی به عسیه ک بوو، ئیمه له ژیان کرابووینه دهره وه، ئیمه هر هه موومان ده مانزانی که راپیچی مه رگ بکرییت ده بی پیش نه وه که میك له تالیه کانی ژیان بچیژیت، نه وه ی له زیندان بینیمان هر نه وه بوو که پیش مردن نیشانی خه لک ده دریت.

ئیمه پیش نه نفال بیرمان له وه نه کردبووه وه ساتیک هه یه له نیوان ژیان و مردندا، وه که ده لئین که س به که س نیه و دایک فریای منداله که ی ناکه وییت و مندال خاوه نی خو ی نادوژیته وه، له وی، له زیندانه کانی به عس، دایک له مندال جیاکرایه وه، پوژی

په حمه نجم الدین مه جید

نه وانیه ی لی ره دا و له م دیداروچاویکه و تنه دا ده یخه ی نه روو چیرۆکی نه و که سانه یه که به چه ند چرکه و خووله کیك پیش زینده به چالکردن به ر لیبووردن که وتن و له نیوان مردن و ژیان وه گه رانه وه بو ژیان، نه وه که خو ی ده یگپریته وه له دی، پیش کاره ساته که، هیشتا چله ی کوچی دوا یی باوکیان نه کردبوو به عس وه که تاعوون هاتوو

ژیانی لی تیكدان، نه وه به ده م گریانه وه باسی له دوا مائناوایی خو یی و کاکه ی (مه حمود) کرد له نزیك قادر که ره م، ووتی : مه حمودی برام بانگی کردم و پیی ووتم لی ره وه جیا ده بینه وه ، نازانین یه کتری ده بینینه وه یان نا؟ به لام گومانم هه یه که سیك پزگاری بیئت.

په حمه که نیشتووی دیی (که ریم باسام) ی ناوچه ی زه ننگه نه یه وه که بلیی بو گپرایه وه ی دوا مائناواییه کان خولقا بیئت نه وه شی له یاده که (خه جیی) خووشکی له دوا ساته کانی راپیچ کردندا بو مردن

له ناوچوونی گۆی زه ویمان بینی به چاوی خویمان، بۆیه که مجار مروثمان بینی به زهیی به مروثه کاندانیه ته وه.

دلیر کهریم / ئیوه له کوپوه نه نفال کران؟

رهحمه نجم الدین / له قادر کهرمه وه

دلیر کهریم / له چی دییه که وه هاتن بۆ قادر کهرم و چۆن هاتن؟

رهحمه نجم الدین / دیبه دی له (کهریم باسام) دیکه ی خویمان دهرچووین سه ره تا چووینه دیی (ره مه دان) که نزیکه دیکه ی خویمان، به ره وه ته کیه وه سه سن پرچن و برایم خویمان رویشتین تا گه یشتینه قادر کهرم، دوا ی چهنده شو یک.

دلیر کهریم / باشه ئیوه ته نها بنه ماله ی خویمان بوون یان خه لکی دیی کهریم باسام هه موو پیکه وه کوچتان (پاتا نکرده) کرد؟

رهحمه نجم الدین / نه که ته نها خه لکی دیی کهریم باسام، به لکو خه لکی ناوچه که هه موو پیکه وه بووین، نه وه نده زور بووین له ژماردن نه ده هات، خه لکی بناری گل و تاله بانیه هه موو پیکه وه بووین تا هاتینه قادر کهرم.

زانیمان وه زعه که خراپه و حکومت به دواماندا ده گهریت بریارماندا برۆینه مال خزم، نه چینه موجهه که وه، به لام له بهر زوری خه لکه که ته نها شه ویک ماینه وه و ئه وییمان جیهیشت و وتمان با نه بیینه هوکاری تووش بوونی نه و خزمانه ش، چونکه به سه ماعه هاوریان نه کرد ماله نه نفال مه گرنه خویمان وه، بۆیه دواتر رویشتین بۆ موجهه که.

دلیر کهریم / له کوی ژن و پیاویان له یه که جیا کرده وه؟

رهحمه نجم الدین / چه می که هیه له بهینی برایم خویمان و قادر کهرم، تا نه وی هه موومان پیکه وه بووین، ئیتر عه سه کهری هات به ره و پیریمان و زه لامه کانیان له ئیمه (ژنه کان) جیا کرده وه.

دلیر کهریم / جاشیان له گه ل بوو؟ یان ته نها عه سه کهری بوون؟

رهحمه نجم الدین / وه لا نازانم به ته واوی به لام جه ماعه تیکیان له گه ل بوو جله کانی بهریان جوریک بوو پیانیان ده گوت (زیباری)، به لام ئیمه قسه ی کور دیمان لییان نه بیست، به لام به شیوه یه کی زور ناشیرین هه لسه وکتیان ده کردو سهیری ئافرهت و که کانیان ده کرد، سه موونیان ده دا به ده ست منداله کانه وه، یان له سه یاره کانه وه فره یان ده دایه خواره وه، به لام هه لسه وکتیان خو ش نه بوو، که پیاوه کانیان لییمان جیا کرده وه، خویمان ماینه وه، له وی کوکراینه وه، هاتینه قادر کهرم، چووینه مال خزم و تمان دنیا خراپه، حکومت بانگه وازی کرد و وتیان هه ر ماله یی قادر کهرم ماله نه نفال له ماله یی خانووه که دهر ووخینین به سه ریدا، ئیمه ش هه ستاین چووینه موجهه و وتمان با زهره رو زیانمان بۆ خه لک نه بییت، موجهه می که کرابوو له خوار قادر کهرمه وه، چووینه نه وی، نه ده رگا و په نجه ره ی پیوه بوو، نه هیچ، وه که چۆله وانی و ابوو، به و زستانه ش که باران بوو، سه رما بوو، چهنده شه ویک به کو له مه رگی له وی ماینه وه.

دلیر کهریم / چهنده شه و و پوژ له وی مانه وه؟

رهحمه نجم الدین / شه ویک له قادر کهرم ماینه وه، دوا ی دوو سی پوژ، بۆ به یانیه که ی ژنی وا هه بوو مندالی له بیشکه دا جیهیشتبوو چوو بوو بۆ ناو قادر کهرم بۆ نه وه ی نان بکات، بۆ بازاری کردن تا

شتیک بکریت بۆ منداله کانی، جیماو منداله کانی بران، واتا دایکی نه هات و منداله کهی له گهل میمک و که سوکاره کهیدا گیراو بارکرا و دواتر له گهل ئیمه دا نازاد کرا، له دبس، ئافرته تیک ئه ناسم ناوی شوکریه ئیستاش له قادر کهرمیه کانه، خوئی گیرابوو منداله بچوو کهه ی جیماوو له مالی خه لکدا له قادر کهرم، نه یانه ییلا منداله کهی بیینی، وا به په له وه له نا کاو هاتن کهس به کهس نه بوو، وهک و وتم دایک به سهر مندال و برا به سهر برا نه په رتا، زور له نا کاو هاتن به بی حساب و کتاب، ئه وه نه بوو پیشوه خت خه بهر بدن بلین خوتان ناماده بکهن فلانه کات دین ده تانه یین، بویه ژنی که له شوینیکی ئیشی هه بووایه و منداله کهی له شوینیکی تر بووایه، یان بچووایه بۆ شوینیکی توشی ئه و داپرانه ده هات.

دلیر کهریم / واتا کاتیک بردتانیان چاره پیری ئه وه یان نه ده کرد بلین کو ببنه وه و ناماده ی بۆ گواستنه وه؟

په حمه نجم الدین / نه خیر ئه و ژنه چه ندیک هاواری کرد و وتی منداله کوری کهم له وی جیماوه قیمه تی نه بوو، ئه و ئافرته وهک پیشتر و وتم ناوی (شوگریه) و مندالیکی هه وت مانگی لی به جیما، منداله کهی له مال دایکی به جیهی شت بوو، خوئی هات بوو بۆ موجه مه عکه، خوئی گیرا، له زینداندا شیری مندالی خه لکی ئه دا له وی، کاتیک که نازاد کراین ئه یگوت چوومه ته لای منداله کهمه وه نه میناسیوو ته وه که چوومه ته نزیک بیشکه کهیه وه زیراندوو یه تی، ژنه که له زیندان ده رچوو، له پریکدا هاتن، جیش عه سه کهری ده ووریان گرتین و بردمانیان، واتا سه ر ژمییری و ناو نووسین و شتی وانه بوو، له پریکدا هاتن و بردمانیان، وا به په له ده ورمانیان گرت نه یانه یشت له م ژوره که وه بچیت بۆ ئه ویترو چواره ورمانیان گرت.

دلیر کهریم / واتا پیشتر ئاگادار نه کرابوونه وه له وهی که دین و ده تانه ن؟

په حمه نجم الدین / نه خیر، به وه ده زانم که خوشکیکی براژنم (ئیلها م ژن کاک که مال) و میرده کهی له مالمان بوون ئه وان خوئیان جیانه کردایه ته وه ئه وانیشیان به زور ئه کرده ناو (ئییقا) که وه، خه لکی کهرکوک بوون و بۆ سه ردان هات بوون بۆ لامان، خه ریک بوو مامه له ی ئه نفاله کانیان له گهل بکه ن.

دلیر کهریم / واتا ئه یانه یشت خه لک سه ر دانتان بکات کاتیک له قادر کهرم بوون؟

به لی، خه لک پیشتر ئاگای له مه نه بوو، ئه گه ر خه لک له و په له په ل بردنه ئاگادار بووایه نه ده هات، ماموستا که مال که میک به عاره بی قسه ی کرد له گه لیان و خوئیان جیا کرده وه، به هه زار حال پزگاریان بوو، سه ره پای ئه وه ش ته واو بریایان پییان نه کرد.

دلیر کهریم / باشه نه ده کرا له ئه نفالکراوان بلین ئیمه هاتووین بۆ لای خزم و که سوکاره کانه مان و خوئیان پزگاری بکرده یه؟

په حمه نجم الدین / نه خیر مه جالی ئه وه یان نه ئه دا، زور به په له وه له پریکدا هاتن، جلو بهرگ و شیوه و رووخساریشمان دیار بوو، ئه وان ه ی شاریش خه ریک بوو پزگار نه کهن، نه وهک ئه نفالکراوان، دوا ی ئه وه ش کی ده یزانی به ره و مردنمان ئه به ن تا هه ولی خو دزینه وه بده یین، یان کی له و کاته دا ئه وه ی ده که ویتیه ی، کاتیک سوار ئیقای عه سه کرییان کردین، له نیوان قادر کهرم و چه مچه مال (ئیمه شاره زانه بووین) له ریگایه گ که زور چال بوو جاشه کان به رزایه کانیان گرت بوو، جاشه کان دیار بوو مه به سستیکیان هه یه، ته وزیع بوو بوون، ته قه یان کرده بان سه ر یه کهم ئیقادا، ووتیان ئه بی

ئهم سه یاران به گه پرنیینه وه، چون ئه بی ئهم کوردانه برین؟ ئیمه له سییه ئیفه دا بووین زانیمان دواي ته قه کان یه که مین ئیفه گه پرایه وه، دواتر نه وه مان بیست عه سکه ره کان ووتبوویان ئه گه ته قه مان لی بکن هه موو ئهم خیزانانه لی ره دا ده کوژین، عه سکه ریه کان زوربوون و به وه هه پره شه یه ی جاشه کان نه گه پانه وه، ئه مان به هیژترو زورتربوون، واتا چند سه یاره یه کیان گه پانه وه بو قادر که ره م و باقیه که ی رویشتن.

دلیر که ریم / ئیوه خوتان گویتان له قسه کان نه بوو بو جاشه کان داو ده که ن بتانگه پرننه وه؟

ره حمه نجم الدین / نه خیر، ئیمه ئاگامان له قسه کان نه بوو، به ئام ئاگامان له ته قه کان و گه پانه وه ی ئیفای یه که م بوو، دواتر سه رنشینانی ئیفای یه که م ووتیان عه سکه ریه کان به جاشه کان یان ووتوو ئه گه رپگه ی رویشتمان نه دن خیزانه کان ده کوژین، له چه مچه مال له ساحه یه که لاماندا پیره پیاویکی تیا بوو دایانگرت بو میزکردن به هه ردوو دهستی دهیدا به سه ری خویدا و خه لک ته ماشای ئه کرد.

دلیر که ریم / پیاوتان له گه ل بوو؟

ره حمه نجم الدین / به لی، ته نها یه که دوو پیره پیاوی به ته مه نمان له گه ل بوو، نه که گه نچ، ئه وان پیشتتر جیا کرانه وه، له وانه کا که م ئه مین (ئه مین حاجی نه جمه دین) له گه لمان بوو، چونکه به ته مه ن بوو، مه والیدی فیرانه بوو، کردیانه لای ئیمه وه، کو مه لیک پیاوی ئاوه مان تیا بوو، تا توپ زاوا له وئی شوینی جیا کردنه وه مان بوو، پیکه وه بووین له وئی برمانیان کرد له گه ل ئه وانیشدا، نزیکه ی سه عاتی که له چه مچه مال ماینه وه گو استمانیا نه وه بو توپ زاوا،

به ناو که رکوکدا بردمانیان، له پریگا سه یاره ی مه ده نی خه لک دهیدا به لاماندا و ئه یانگوت توخوا ئیوه خه لکی کوین؟ تا ناو قه دیان له جامه کانه وه ده رده کردو قسه یان له گه ل خه لکه که دا ده کرد، ئیمه ش چونکه له ناو ئیفادا بووین ده مانتوانی هه م بیانبینین و هه م وئامیشیان بدهینه وه، ته نانه ت دیمه نیک زور سه رنجی پراکی شام پیاویک له نه جده کان و عه سکه ریه کان نه ده ترساو ئه مدیوو ئه و دیووی ده کردو هاواری ده کرد دلم شه قی برد ئیوه خه لکی کوین؟

له که رکوک لامان نه دا، به ئام به ناو که رکوکدا بردمانیا نه توپ زاوا، له وئی پیره پیاو و پیره ژن هه مووی جیا کرانه وه، ئه و پیاوانه ی وا پیشتتر ووتم که به ده گمه ن زور به ته مه ن بوون و له گه لمان بوون، له وئی جیا کرانه وه، له وئی خیزان خیزان جیا کرانه وه، وه لاهی چون ده که ویته ناو حیوان و جیا ی ده که یته وه ئاوها جیمانیان کرده وه، ئهم بو ئهم لاو ئه ویتر بو ئه ولا، ئاوها ته عامولیان له گه ل کردین، چونکه من به چاو خو م بینیم به دار له خه لکیان نه دا، دواتر له په نجه ریه که وه ئه و پیاوانه ی که له گه ل ئیمه بوون و لی مان جیا کرابوونه وه، له قاعه یه کی تر بوون، یه کی یه که فانیله ی عه لاگه و کو له شه پروالیکیان له به ربوو، بردیانیان.

دلیر که ریم / ئیوه ده تانزانی ئه وان به ره و مردن ده برین؟

ره حمه نجم الدین / نه، به ئام له هه لسوکه و تیان دیار بوو، قه مه سه له و جه مه دانی و جل و به رگی پیاوه کان که کردیانه ناو ژووریکه وه پر بوو، هه لسوکه و تیان زور خراپ بوو، ژنیک بیگوتایه منداله که م کوا، یه کسه ر زله یه کیان لی ئه دا، براژنم سه در یه که ی که له منداله کانی له دهستی بر بوو، ووتی کوا منداله که م، یه که مشتیان

داوه بان شانیدا تا دواى مانگيک دهیگوت شانم ژان ئەکات، ووتیان مندالەکه م مندالەکه می چیتە، یالاً دەمت داخە، بەهەر شیوهیه که بوو براژنم پۆیششت مندالەکه ی هینایه وه، بەوشیوه نامرۆقانه یه برمانیان کردو جیامانیاں کردوه له یه کترى، بەلام هەر دەمانزانی جاريک له وین، چونکه ئیمه شه وه که ی هەندیك پاره مان نارد بۆ دایکم که لیمان جیاکرا بووه وه، ووتمان با پاره و ئالتون جیمان ههیه بهشی بکهین و تهنه لای یه که سمان نه بیئت، زانیمان قاعه ی پیریژن له چی شوینیکه هەندیك شتمان نارد بۆ دایکم، ئەو شه وه له وى ماینه وه و بهیانی ئیمه یان به په له دەرکردو خەلك تریان هیناوه شوینه کانمان، که خەلکی تازه یان هینا من به چاوی خۆم عه دالات و به شاراتم بینى له گه ل شه و که تدا، به شارات که ئیمه ی بینى پیئه که نی ووتى ئەرى وەلأ ئەمانه ش خەلك لای خۆمانن، کاتی ئیمه یان برد بۆ دەر وه بۆ ئەوه ی له وى دەرمان بکه ن، ئەوانیشیان هینا به ره و ناو، دامان به تهنیششت یه کا، تازه و کۆنه یان به خەلکه که ئەکرد، چونکه خەلکه که زۆربوو، هه مووی خەلکی ناوچه ی گه رمیان بوو، کاتیگه یشتینه دبس بوو به مه غریب، بایه کی توند دهات، تۆزو خۆلیک بوو زۆر ترسناک، که دامانیاں به زان، خەلک هه بوو خه ریک بوو زیره بکات، به چاوی خۆم بینیم یه کی که له پاسه وانه کانی ئیمه له و کاته دا جگه ره که ی دابه زویداو پیی پیاناو کفریکی کرد، وه زعه که ی زۆر پی ناخۆش بوو، ئەو کابرامان ناسی، چونکه هه رکه سیک هه لسوکه و تیکی باشی بکر دایه ت له گه لمان چاومان ده خسته سه ری بۆ ئەوه ی به که لکمان بیئت، بۆ به یانی ئەو کابرا نه ما له وى، لای خۆمانه وه ووتمان، بۆیه لایانداوه پییان زانیوه به زه یی به کوردا دیته وه، که کرمانیا نه

قاعه که وه کاره باش پرا، به حه قی خوا له زیره ی مندال و قیژه ی ژن، ژن واهه بوو مندالیکی له باوه شدا بوو سیانی تری دیار نه بوو، کافر له وى مسولمان ده بوو ئەو دیمه نه ی ببینیا یه ت، ئەو که سانه ی وا مندالیان نه بوو، به غیره ت و چاو نه ترسیش بوون، دلای ئەوانی تریان ده دایه وه و ده یانگوت : مه ترسن ئیستا کاره با دیت، دلتان گه ره بیئت، یان به شوین مندالەکانیدا ده گه پران، ئیمه نزیکه ی چوارمانگ و بیست پۆژ له وى ماینه وه، به قسه ی خۆیان ئە یانگوت خواردنی عه سکه ریبه کان و هین ئیوه وه که یه که، واتا یه که خواردنه، پۆژ هه بوو خواردنه که باش بوو، پۆژ هه بوو خراپ بوو، ئەکه وه ته سه ر ته باغه که، یان خیزان هه بوو ژماره ی ئەندامانی زۆربوو، یان مندالیان هه بوو، ئەگه ر خیزانیک پاره ی پیبووا یه ده یتوانی بۆ خۆی شت بکریت.

دلیر که ریم / به ئاشکرا یان به دزی ده تانتوانی بنیرن شتتان بۆ بیئت؟

ره حمه نجم الدین / هه ندیک له جیش شه عبیه کان له ره مه زاندا به پۆژو بوون، موته دهین بوو، یان دایکیک ده یگوت مندالەکه م سه موون ناخوات هه ز به نان یان پسکیئت ئەکات، پاره ی ده دا به جیش شه عبیه کان به شیوه یه کی سه ری و خواردنه که ی بۆی ئەکری و بۆتی ئەهینا، وه که چۆن له ئیستا خیزان هه یه ده ست به خۆیه وه ده گریئت و پاره که متر سه رف ده کات، یان خیزان هه یه گوپی پینادا و مندالەکه ی چی بوویت بۆی ده کریئت له ویش و ابوو، مندالیکی زۆر مردن، به هوی بلا و بوونه وه ی نه خۆشی و خراپی خواردن و ساردی و سه رما و سۆله وه، مندال پیویستی به خواردنی تاییه ت هه یه، تۆ به یانی و ئیواره شله و برنج و سه موونی بده یتی

نابی، مندال ئەو خواردنە ی پی ناخوری ت به بەر دەوامی، بە هار بوو، جاری و اهە بوو هەندیک له جیش شەعبیەکان شووتی و خواردنیان ئەهینا بۆ خیر و مندال و ژن لەسەری دەیان کردە شەر، پوژی و اهە بوو دوو تەباغ دەهاتن پیکوپیک و باش بوون، پوژی و اهە بوو دوان دەهاتن خراپ و سەرسەری بوون، کچەکان وەک پوژانی پێشووتر دەپویشتن بۆ وەرگرتنی خواردن ئەوانیش دەستیان بەرز ئەکردهوهو خواردنەکیان دەکرد بەسەردەستیاندا، بیانزانیا یە کچیک یان ژنیک جوانە ناشەکیان دەکرده بان دەستیاندا تا سەربەرز بکاتەوهو سەیریان بکات، زورجاریش کچ و ژنەکان خواردنەکیان فرێدەداو خواردنەکیان وەر ئەگرت، ژنیک خەلکی گۆلباخە، سی مندالی گیرابوو، بچوک بوون، گەورەکی دەگەشتە هەشت نۆ سالان، ئەوانیتر مندال بوون و یەکیکیان شیرەخۆرەبوو، هەرسی مندالەکی کوربوون، تیبینیان دەکرد گەورەکیان بچووکەکانی دەبرد بۆ دەستشۆردن و دەموچاوشۆرین و میزکردن، زانیان ئەمانە دایکیان لەگەڵیان نیە، کورە گەورەکەش هیشتا زور مندال بوو، پوژ لەدوای پوژ بیتاقەت دەبوو، وە ئەک دوو مندالی تریش لەسەر شانیتی، خواردن ئەکاتە دەمیانەوهو دەموچاویان ئەشوات، زور عاقل بوو، ئیمەش یارمەتیان ئەدا، پوژیک هەرسی مندالەکی دیار ئەمان، حەرەسیک هەبوو ئامر سەریەبوو سەیارەییەکی بۆقەکانی پی بوو، ووتیان ئەو پیاو پیاویکی چاکەو چاودیاری منالەکان ئەکات، کەهاتنەوه بینیمان جلوبەرگی پاک و تازە لەبەریانەو کۆمەلێک لەعابەو شتی مندالانە بەدەستیانەوهیە، کورە گەورەکی ناوی (چیا) بوو، بانگمان کردە لاوهو پرسیارمان لینی کرد ئەویش زور بڕوای بەئیمە هەبوو، چونکە یارمەتیان ئەداو

ئامۆژگاریان دەکرد، متمانە ی پیمان پەیدا کردبوو، ووتمان ئەمپوژ دیارنەما بوون بۆ کوی چوون؟ ئەو پوژە تا ئیوارە پرسیارمان لینی کرد هیچی پیمان نەووت، هەرەشەیان لینی کردبوو کە هیچ شتیکی نەلیت، دوای من زور هەولم لەگەڵیدا ووتم کە دیار ئەمان بۆ کوی چوون؟

له کۆتایدا ووتی قسەیهکت بۆ دەکەم بەلام لای کەس باسی مەکە، ئەمپوژ ئەو ئامر سەریەیه بردمانیتی بۆ دبس بۆ مال موختارەکی، ووتی موختارەکی ووتوویەتی دایکت هەموو پوژیک دیتە مال ئیمەو یەخە ی کراسەکی ئەدپیت تاخوار، (چونکە خویان ئەفالفکرابوون و دایکی نەگیرابوو)، دایکم ووتبووی یان منیش بکەنە ژوورەوه بۆ لای مندالەکانم یان مندالەکانم بەردەن و بیدەنەوه پیم من دەزانم لەگەڵ ئەو خەلکەدا گیراوه، موختارەکەش بانگی ئەو ئامر سەریەییە کردووهو بەپروویدا بینوویەتی و زانیەتی پیاویکی باشەو قسەناکات وەزەکی بۆ باس کردووه، ئامر سەریەکەش ووتیەتی بەلی لەکاتی ناوونوسین و جەرد سەیری ناوەکانم کردووهو ماون و لیڕەن و هیچیان لی نەهاتووه، موختارەکەش ووتوویەتی دایکیان ناوژگی منی خواردووهو هەموو پوژیک دیت بۆمالمەن و دەلیت یان منیش بکەنە ژوورەوه بۆ لای مندالەکانم یان ئەوان نازادبکەن و بیدەنەوه دەستم، ئەمانیش ووتوویانە نە بۆمان هەیه تۆ بکەینە ژوورەوهو نە دەتوانین ئەوانیش بەر بەدەین، چونکە سەرژمیاری کراون و ناتوانین کەم و زیاد ی بکەین، نەبۆمان هەیه تۆ ببەینەلای ئەوان و نە دەتوانین ئەوان دەرکەین، تەنها دەتوانین دلنیاتان بکەینەوه کە مندالەکانت ماون و سەلامەتن، موختارەکەش زوری لە ئامر سەریەکی کردبوو ووتبووی دایکیان بڕوا ناکات ماییتن ئەگەر

بتوانی بۆ سه عاتیکیش بییت بیانیهیته ئیره و بیان بینیت سوپاست نه کهین، ئامر سریه کهش ووتبووی ناتوانم بیانیهیتم چونکه مندالن، نه ترسم بیانیهیتم و دواتر قسه بکهن و منیش تیا بچم، ژنه که (دایک منداله کان) ووتبووی :

کور هگه وره کهم عاقله و لئی مه ترسه و ئه وانیتیش مندالن و نافامن، ئامر سریه کهش به ژنه کهی ووتبوو زه مانته چیه من ئه و مندالانه م هینا وه لات دواتر بیانیهیته وه ته کم تا بیانیه مه وه بۆ سجنه که، چونکه من تیا ده چم نه گهر نه گهرینه وه، ژنه کهش ووتبووی باشه به سه ر چا و من قسه یان له گه ل ده کهم تا بگه رینه وه له گه لت، کور ه گه وره که عاقل و فامیده بوو، خوئی ئه مانه ی به هیواشی بۆ گه یرامه وه، ئه و رۆژه تا ئیواره له گه ل دایکیان بوون له مال موختاره که و دواتر گه راندایانیه وه بۆ سجنه که بۆ لای ئیمه، ئه و به منی ده گوت توخوا لای کهس باسی مه که، تا هه موومان پیکه وه به ربووین.

به عسیه کان پیا و باش و پیا و خراپیشیان هه بوو، به لام جیا وازیه کان ئه وه بوو باشه کانیا ن ده گمه ن و خراپه کانیا ن به سه دان بوو، بۆ نمونه چه ند کچیک هه بوون له وئی، رۆژیک کچه بچو که که بلملی نه دا بوو، ئامر قاتعه که ووتی پیی : له چکه که ت باش بده ئیوه ئامانه تن لای ئیمه، به یانی شتیکتان لیبییت به سه ر ئیمه دا نه شکیتته وه.

هه ر له دبس (زارای مه لا برامیش له گه لمان بوو) میم جه هان دایکی وه ستا حاته میش له گه لمان بوو، پیکه وه دانیشتبووین ئافره تیک هات ووتی پیره ژنیک گیان ئه دات له و خواره بۆ نایه ن برۆین، من و میم جه هان و زاراش چووین بۆ لای و خه لکی ناوچه که ی خوئی ده وریا ن لیدابوو، ووتیا ن زۆر بی که سه و ته نها یه ک کور ی هه یه فیرا ربوو

وگه را، بان ده موچاوی هه مووی میش بوو، منیش ووتم خزمه تی باشی بکه ن تا زیندوو وه بۆ نه هیلن و ابییت، با خزم و ناسیاریشی لی ره نه بییت، مه رج نیه ته نها خوشک و دایک و میمکمان خزمه ت بکه ین له وه ها حاله تیکدا، میم جه هانیش به ده نگ زۆر له سه ری گریا، زاراش گریا بۆ برای شه هیدو خزم و که سوکاری نه نفالکراوی، ژنیکی خه لکی مه نتیقه که ی خویا ن زۆر عاقل بوو ووتی : ناو کیسه و پریاسکه که ی بگه رین بزنا ن هه یچ ره سم و یادگاریه کی کور ه که ی لای نییه تا بیخه نه سه ر دل ی و سه بووری پیی بییت، گه ران ره سمیکی کور ه که یان دۆزیه وه زه عیفیک بوو ریشدار، نایانه بان دلیه وه، تا ئیواره ما و پاشا ن کوچی دوا ی کرد، زۆر دلما ن پیی سوتا.

رۆژانه هه را و زه نا ی زۆر دروست ده بوو، قاپ و مه نجه ل نه بوو، ژنی مندالدار خوار دنی لی ده مایه وه هه لیده گرت له په نجه ره یه ک یان شوینی کدا هه لی ده گرت هه رکاتی ک منداله که ی داوا ی بکر دایه ت ئه یدا پیی، له سه تل ی ماسدا ن رۆژانه له سه ر ئه و سه تله ماسه شه ر ده بوو، ئه م ئه یووت بۆ من و ئه ویتر ئه یووت بۆ من، ووتم عه یبه ئیمه له سجن دایین و شه ر بکه ین، ژنی واهه بوو قه ناعه تی پییت ده کرد و ده یگووت بابه من منداله کهم ده گه ر پییت بۆ خوار دن، چونکه خوار دنه کانیا ن ده بر ده وه، ته نها مه گه ر خو ت هه لتبگرتایه، ئه یووت من ده زانم منداله کهم سه عاتیکی تر برسی ده بییت، بۆی هه لده گرم، مندال زۆر ده مرد، دوو عه سه کری رۆژانه سه موونیا ن بۆ مان ئه هینا به ئیقا و سه یری کچی جوانیا ن ئه کرد، دوو کور هه بوون له نا و سجنه که دا یه کیکیان ناوی ئیدریس بوو، ئه ویتریشیا ن ناوی حه مه بوو، و ابرانم به ئه سل خه لکی ناوچه ی چه مچه مال بوون، زۆر ئازا و

به غیرهت بوون، ده دوانزه سالیك بوون، پوژانه به دەم دەستمانه وه بوون، بمانگوتایه شتیگمان دهویت بۆمانیان ده کردو عاقل و ژیریوون، پوژیک هانیانم دا ووتم ئەو دوو عهسکه ره زۆر له بهردهم بۆریه که دا خویان تاخیر ده کهن به شیوهیهکی ناسایی سهیریان بکهن بزانیانترسیین، کورپه عاقله کانیش ئەوهیان پی تهحه موول نه کرابوو پویشتبووون دهرنه فیز ناو سه یاره که ی عهسکه ریه کانیان دهر کردبوو، دهموچاویان پی کووت و مت کردبوو، به تاییهت سایه قه که، من پیاانم نه ووت وا لییان بدهن، تهنها ووتم توژیک خوتان مۆن بکه نه وه تا لیتان بترسن و بزانیان به وه ههلسوکه و تهیان توپه تانیان کردوو، نه که به وه شیوهیه لییان بدهن، چونکه ئەترساین بیانکوژن ئیمه له زیندان بووین نه مانده توانی هیچ شتیگ بکهین.

دلیر که ریم / چۆن پزگاریان بوو؟ چییان لیگرا؟

پهحمه نجم الدین / قاعه کانی دبس (قاعه ی عهسکه ری) هه مووی به دەم یه که وه بوو، به لام جیابوون، وه ک قاعه ی حوزه ییران و ئەنده لوس و... هتد، حه مه و ئدریس هه لگرتابوون به دنگه یه کدا (که له ناو قاعه کاندابوون) و جلوبه رگه کانیان دا که ندبوو، تهنها شهرواله کورتیکیان له پیااندا هیلابوو وه، له وسه ر قاعه که وه دابه زین وهاتنه وه بۆ ناو قاعه که ی خویان و تا ئیستاش کهس نه یانیناسیه وه، کهس ئیخباریانی نه کرد، وا عهسکه ریه کانیان ترساند ئیتر قه ده یانده و پرا بینه وه بۆ قه ده ئەو دیواره ی ته نیشت بۆریه ناوه که که ژنان پوژانه سه ر دانیان ده کرد بۆ قاپ شوژدن و ده مچاو شوژدن، بۆئه وه ی نه ناسرینه وه سی پوژ چوون له قاعه ی ناوه راست له مال میمکیان ده خه وتن، دوو کورپی زۆر ئازا و به غیرهت بوون، پیاان ناخووش بوو عهسکه ریه عاره به کان سهیری کچان و

ژنانی کوردیان ده کرد بۆیه وا خراب دایان له دوو عاره به که، قادر ناویک هه بوو له منداله کورده کان به ردهستی جیش شه عبیه به ته مه نه کانیان ده کرد که به پوژوو بوون، ئەوانیش خواردنی زیادهیان ده دا پیاان، ده ی گووت پیااله کانمان ده برد بۆ شوژدن دانه دانه لییان ده شکینین و فرپی ده دهین و دوا ی به جیش شه عبیه کان ده لیین له ده ستمان که و توونه ته خواره وه، له داخی ئەوه ی ئیمه یان زیندانی کردوو له خوڤای، خو به وشیه وه یه نه بی ناتوانین تو له ی خو مان بکه ینه وه، با چای نه خو ن، که هاوین هات، ووتیان ئەوانه ی وا خواردن دابه ش ده کهن خاویان داوه ته بن ملیانداو عاره قیان کردوو، دواتر خه لک بینیبوونی دلۆپه عاره ق که و تووه ته ناو خواردنه که وه، منیش بۆ ماوه ی یه ک مانگ خواردنه که یانم نه خوارد، خواردنه که یان خراب بوو، خه لک لاوازیبوو، نه خووش ئە که ووت، هه ندیک کهس هه بوو ژیر بوو که برنجیک خراب بکرایهت وه ریده گرت و ده ی کرده ناو قاپیک و ده ی کرده شوڤباو به شوڤبا ی دهیدا به منداله کانی، ژنیگ ده ناسم به ناوی مریه م سی مندالی له وی مرد، نه خووشی زگ چوون بلا بووه وه، ژنیکی تر خه لک چه مچه ماله مندالیکی له وی مرد، مردن له کاتی ئاسایدا په نگه هینده ی ئەوه کاره ساتاوی نه بیته که منداله کهت بمری و تا دوا هه ناسه ی به حه زهت خواردنیکی خو شه وه بیته، خه می ئەوه ی تهنها خه می مردن نه بوو، به لکو خه می ژیا نی پیاان مەرگ بوو که له ژیا نی ناسایی نه ده چوو، کاره ساتیکی زۆر ناخووش و خه مهینه ر بوو، ئەو ماوه یه له وی ماینه وه هه ر له یه که م مانگه وه پوژانه ده هاتن له قاعه کانی ئەو سه ره وه خه لکیان ده برد، ئیمه ده مانزانی سه یاره داخراوه کان ده هاتنه ژووره وه به لام وامان ده زانی خه لک دیخی، تا

ئهو خیزانانە هی خزمیان له قاعەکانی ئهو سەرەوه بوو خەبەریان بۆ هاتبوو پوژانە دین خەلک دەبەن، تەنانەت زۆر بە شیوازیکێ ناشرین خەلکیان دەبرد، نەیان دەهیلا شت لەگەڵ خۆتابەیت، تا ئهوی دەیانهیلا قەمسەلهی منداڵ و مەمەو شیر و کەل و پەل ببە، بەلام لەویو ئیتر نەیانهیلا هیچ ببەیت، لەوهوه زانیمان بۆ شوینیکێ خراب دەمانگوازنهوه، ووتیان ژنیك به جیش شهعبیهك ووتوو یهتی كه میك ئاوی خواردنم بۆ بینە بۆ منداڵهكەم، لهو كاته دا كه ئاوهكە هی داوه ته دەستی هوه ووتوو یهتی باش بۆ وا بهیانی زوو دین دەمانبەن؟ ئهویش لهولامدا ووتوو یهتی بۆ شوینیکێ زۆر دوورتان دەبەن.

خەبەرمان بۆ هات مەمەو شیریان لە دەست ژن سەندوووه و فریانداده و باریانیان کردوه، خوشکیکی خۆم بەناوی خەجی (خیزانی مام فایهق له قهوالی، دایک وهستا حاتم)، له قاعەکە هی ئەوسەر بوون بردیان، که لیژنەکە دەرویشت خەلکمان دەنارد بۆ ههوال پرسین ئهوانیش دەیانگوت ئهو خیزانە هی ئیوه دەیناسن براون.

دلیر که ریم / باشه نه تانده پرسى له جیش شهعبیهكان كه بۆ كوی دەبرین؟ به كوردی و كوورتی لهو كاته دا ده تانزانی بۆ مردن دەبرین؟ په حمه نجم الدين / ژنیك دەناسم ئیستاش له چه مچه مال ناوی (نایشه عارهب) بوو، ژنیکی زۆر چاواکراوه بوو، عاره بیه کی زۆرباشی دەزانی، خوشکی شههید (ئەریه) یه، زۆر چاواکراوه و لیها توو بوو، زۆرجار دهچوو بۆلای جیش شهعبیهكان تا قسهیان لهگه لدا بکات و زانیاریان لیوه رگریت، پوژیک ووتی جیش شهعبیهك ووتوو یهتی : خیزانیك لیـره براون له که رکووک دهرنه کراون و گوولله باران کراون، نایشه ووتی جیش شهعبیه که

سقهی به من بووه بۆیه قسهی بۆ کردووم، منیش سقه به ئیوه دهکەم، بەلام بۆلای مەکه نه وه لای که سیتر باسی مەکه ن، براژنم (په سمیه) ووتی : نایشه حهق نییه تۆ ئهو قسانه باس بکهیت، چونکه خەلک هیه نه خوشی دلی هیه، که ئەم قسانه بیستی دەستبەجی دەمری، مەرج نییه ئیمەش وهک ئەوانمان لیبت، دنیا به ئومید هوه جوانه، نایشه گووی پی نه ده داو دهیگوت، یه کیك دهیگوت بۆ نوگره سه لمانه، یه کیك دهیگوت تکریته، نامه گوپینه وش هه بوو، هه ندیک له جیش شهعبیهكان دهیانگوت ئیمه ئیشی وادهکەین باجهکە هی خوینی خۆمانه، خوینی ژانی مال و منالمانه، که سقهیان به که سیك بکر دایه نامهیان دەبرد بۆ چایخانه یهک یان دوکانیک بۆ خزمی سجنهکان و لهویشه وه نامه ی خزم و که سوکارهکانیان دههیناوه بۆ ناو سجنه که.

پوژانە دکتۆری عەسکەری دەهاته ناومان، یه کیك لهو دکتۆرانه کورد بوو به ناوی کامهران، ئیستاش خوشکیکی دەناسم له (حوریه) به ناوی عهسری، به براژنم په سمی کردبووه جواب ووتبووی ئه وکه سانهی که دهزانی عاقلن و سقته پینان هیه، بلی با نامه بۆ خزم و که سوکارهکانیان بنووسن و بیکه نه ناو بهرگی حه بیك یان قه تره یه که وهو به من بلی ئهو حه په یان ئهو قه تره یه م بۆ بینه و بیکاته ناو سه دریه که مه وه، به شیوه یه کی عاقلی نامه که بنوسی و راسپی ریه که ی بنووسی و بمداتی، پوژانە زۆر نامه ی بهو شیوه یه مان ئالوگۆر ده کرد، که دههاته وه دهرویشت دهیگوت له بهردهم بۆریه که دهستم دهشۆم و شتهکانی ئالوگۆر ده کرد، دکتۆریکی زۆر زیرهک و ووریا بوو.

دلیر کهریم / ئیوه خوتان هیچ نامه و پاسپارده ته کان ئالوگۆر کرد؟
 پهحمه نجم الدین / به لئی، براژنم پهسمیه دووسی جار نامه ی
 نارد هوه وه هوالی خه لکی پرسیبوو، نامه کانی نارد بوو بۆ باجی
 (ئیلهام) ی خووشکی، ئه ویش ولامی ده دایه وه، من پوژیک به
 براژنم ووت چه زده کهم نامه یه که بنووسیت به دوورودیژی و
 پرسپاری هوالی کاکه م (ئهمین) ی لئی بکه یت بزان به ربوو ه یان
 زیندانیه، چونکه ئه وه له دبزلیمان جیاکراوه و ته مه نیشی
 فیرانه بوو، به ته مه ن بوو، شه وانه خه وم پیوه ده بینیی، خه وی
 ناخوش ناخوش، کچیکی کاکه م ئه مین ناوی (شوکر) بوو، پییش
 ئه نفال به هوی نه خووشیه وه ناردمان بۆ که لار، وتمان بزان ئه ویش
 گیراوه یان نا، کورپکی گولای خوشکم نه خوش بوو، ووتیان
 ناردوو یانه بۆ به غدا وتمان بزان ته ندروستی چۆنه، ته نها ئه وه
 کورپی هه بوو وتمان بزان ماوه یان نا، زور نه خوش بوو، ووت
 براژنم ئه م هه والانه م بۆ بنووسه با ولامان بده نه وه، براژنم ووتی تو
 زور سه یریت من ته نها ئه توانم بنووسم ئیوه چۆن و ئیمه باشین
 خو ناتوانم وا به دوورودیژی شت بنووسم، ئیمه زیندانی پیمان
 بزان خراپه، براژنم هه رچه ند وای به من گووت، به لام به پهم
 پرسپاری کاکه م ئه مین و شوکری برازام و منداله که ی گولای
 خوشکمی کرد بوو، که ولامی نامه که مان بۆ هاته وه براژنم پهسمیه
 چوو بوو ده رزی بدات له کچیک که (کولاردم) دوو پشک پیوه یدابوو
 پییش که میک هاتنه شوینیداو بردیان، قادر هاته ته نیشتمه وه که
 خوینه واری هه بوو چووینه ته نیشته هه ندیک جل و پیخه فه وه به
 هیواشی بۆمی خوینده وه، نووسرابوو کاک ئه مین پرزگار
 نه بووه (ئنه فال) هه شوکری له که لاره و منداله که ی گولای یش مردوو،

ته نانه ت قادر ووتی له کو تابه که یه وه نووسراوه باجی پهسمیه ئه م
 قسانه مه لئی به پهحمه با خه فه تی پی نه خوات، به لام ئه وه تا من بوتم
 خوینده وه.

دوای ئه وه هه واله ناخوشانه من زور خه فه تم ده خوارد، به لام
 نه مه هیلا خه لک هه ستم پیبکات که شتیک، هه والیک ده زانم بۆ
 ئه وه ی نه لین نامه له سجنه که ده روا ته ده ره وه وه له ده ره وه ش هه وال
 و ده نگوباس دیته ناو سجنه که وه، باش ده زانی ئه گه ر خه لک بزانی
 بلا وه ی پی ده کریت و به خراپ به سه رماندا ده شکیته وه، ئه وکاته
 هه سه کری و جیش شه عبیه کانیش نه یانده ویرا شتمان بۆ به یین و
 به بن، به هه رحال ئه و ژنانه ی وا عاقل بوون و سپیان قوول بوو و
 نه یانده کرده هه را ده یانتوانی به و شیوه یه هه والی زیندان بنیرنه وه
 بۆ که سوکاره کانیان و هه والی ده ره وه ی زیندانیان بزانن، ئیتر وه ک
 سه ره تاش ووت پوژانه وه جبه وه جبه لیمانان ده برد بۆ شوینی تر،
 که س به ته وا وه تی نه یده زانی بۆ کوی یه، یان چیمان به سه ردیت،
 خه جیی خوشکم ده هاته لامان ده یگووت : ئه گه ر ئیوه پییش ئیمه
 ده رچوون له سجن و پرزگارتان بوو چاوتان به منداله کانه وه بیته،
 منیش ده مگووت : خوشکم ئه گه ر ئیوه پییش ئیمه ده رچوون
 چاوتان به منداله کانه وه بیته.

دلیر کهریم / منداله کانی خه جیی خوشکت له کوی بوون وا
 ده یگووت ئه گه ر ئیوه ده رچوون چاوتان پیوه بیته له گه ل خوی
 نه بوون؟

پهحمه نجم الدین / نه خیر منداله گه وه ره کانی پی نه بوو، ته نها
 منداله بچوو که کانی له گه ل بوو، له لای که لار، وایزانم لای سه ره قه لآ
 هاتبوون کاک فایه ق و کورپه کانیان ده رکرد بوو، به نیاز بوون بیین

کچه کانیش دهرکه ن ئیتر گواسترانه وه، خه لک ته نها ترسی له پیاوو گه نجه کان بوو، بویه له پيشدا هه ولی دهر بازکردنی کوپه کان و پیاوه کان دهررا، نه ده زانرا و به بیرى که سدا نه ده هات کچ و ژنه کانیش زیندانی بکرین، خه لک قه ناعه تی وابوو نافرته تان و ژنان، کچان به ئاسانی بزگاریان ده بی، نه یاننده زانی حکومتی به عسی دپنده ده ستیان لی ناپاریزیت و زینده به چالیان ده کات، خه جیی خوشکم سی چوارجار هاته لامان و ده یگوت من له خوم ناترسم له کاکه م (ئه حمهد) ده ترسم فیراره، ئه ترسم شتیکی لی بیته.

پوژیک ئه و گواستنه وه یه ی که له به ره وه لیمانیان دهر برد راهه ستا، له زاری جیش شه عبیه که وه بیستمان ووتی : ئه بوايه ئیوه ش بربایه ن و بگواسترایه نه وه، به لام ئیوه فریا نه که وتنه و لیسه ماونه ته وه، به لام نه یده گوت بو کوی براون، ته نها ووتی ئه و پریاره وه ستاوه که خه لکمان پیی گواسته وه، خه لک زوربوو، دواتر به پیی جه ره ده کان زانیمان نزیکه ی ۷۵۰ که س ده بووین، به سه یاره ی (مقه پته) داخراو گواستراینه وه نه مانده زانی بو کوی، تاراده یه که ئه م گواستنه وه یه شمان زور زور خراپ نه بوو، زور پیمان کرد، دووربوو، له کونیکی وه که هیله که وه که ئه وه نده ی شاشه ی مویایلیک ده بوو ده ماننتوانی دهر وه ببینین، کچیکی وریاو زیره کمان به زکرده وه و وتان بزبان هیچ تابلوو قته یه که نابینی و بیخوینیته وه تا بزانی هیئامانیان بو کوی، ووتی وه لا نووسراوه تکریت، له وه وه زانیمان گواستراینه ته وه بو تکریت، له دبس مه عه سه که ری که بوو، دهرمان سیم بوو، ئه و دیوو سیمه که دیواربوو، که هاتینه تکریته وه کراینه ژووریکه وه دهرگا که ی قوفل و کلیل بوو، دواتر هه ولمان زانی که ئه وی مه رکه ز نه منه، پوژانه سی وهخت خه لک بو سه رئاوکردن

دهر ده کراوه دهر وه، نزیکه ی ۷۵۰ که س ده بووین، نافرته تیکی هه مه وه ندیمان له گه ل بوو ناوی له یلا بوو ئه یگوت قاعه که ی من ۲۰۰ که سه، نافرته تیکی سلیمانیمان له گه ل بوو ناوی به سیره بوو ئه یگوت قاعه که ی من ۲۰۰ که سه، قاعه که ی من و براژنم ره سمیه ۲۰۰ که س به شیوه یه زانیمان ۷۵۰ که سین، له تکریت، نزیکه ی نو پوژ له وی ماینه وه، به لام پیمان سه یر بوو له وی خواردنیکی باشیان ئه دا به خه لک، مه سوول خواردنیکمان هه بوو که می که به ته مه ن بوو ناوی هه موودی بوو، ئیتر نه مانزانی شیعه بوو، چی بوو، به لام هه لسه که تی زورباش بوو له گه ل خه لکه که دا، که خواردنی ئه دا به خه لک، به تاییهت منداله کان، دوا ی ده هاته وه سه یری ده کرد، ئه یگوت نه که خواردن کومه لیک زوریته و هی کومه لیک که م بیته، ده یگوت خواده زانی ئه چمه وه ماله وه ئاسووده نابم ئه گه ره هه ست بکه م مندالی که مته تر خواردنم پیی داوه، زور پیاویکی چاک بوو، بینی ئیمه سه ره ره شتی ده که یین و مندالی زورمان پینیه و پاکترین، جل و به رگمان ره ش بوو (به هو ی کوچی باوکه مه وه)، ده هاته لامان و ده یگوت خوا ده زانی من پیاو خراپ نیم و چه زده که م هه ره پیویستی و که موکورتیه کتان هه بیته به من بلین با بو تان جییه جی بکه م، ئیمه له ده موچاو و پوخساریدا ده مانزانی پیاویکی باش و به به زه ییه و له پیاو خراپ ناکات، له گه ل ئه وه شدا هه ره نه مانده ویرا، یان بابلیم سقه مان نه ده کرد قسه و نه ینی خومانی پی بلین، به لام پوژیک براژنم ره سمیه پییگوتبوو ئه م خیزانه ماوه یه که باوکیان، سه رگه وه ی خیزانه که یان مردووه، مه به سستی له (حاجی نه جمه دین) ی باوکم بوو، چونکه باوکم هیشتا سه ره چله ی نه کرابوو ئیمه ئه نفال کراین، براژنم ته نها ئه وه نده نه ینی درکاندبوو لای ئیتر

هیچی ترمان نه ووت، دواى هه شت پوژ، سه ره له به یانیه که ی میژیکیان هیئاو کۆمه لیک ئەمن که به شیوازیکی زورناشرین سهیری خه لکه که یان ده کرد، هاتنه ناومانه وه، ووتیان وهرن هه رچی پارهو ئالتوون و شتتان پییه بمانده نی بوتان ده که یه زه رفه وه و ناوتانی له سه ره دهنوسین بوئه وه ی کاتییک ئازادکران بتانده یه وه و لای خو تانه وه بز نه بیته، له کوی به ربوون ئەتانه یه وه، به لام شیوه ی ته عاموول و سه یرکردن و په فتاریان پیمانی ده گوت ئەمنه کان درۆده که ن، ده مانزانی وانیه، کچیکی بچوک گواره یه که له گوئی بوویه یه که دوو جار هه ولیان ئەدا په ته که ی بکه نه وه، بکرایه ته وه باش بو، نه کرایه ته وه به لایانه وه ناسایی بو گوئی بیچرینن، ئیتر بوئه وه ی ئەو حالته ره ونه دات، براژنم په سمیه مووسیکی هه لگرت و پیش ئەوان په ته که ی گواره کانی ده بری و ده یدابه ده سته ئەمنه کانه وه تا ئازاری گوئی کچه کان نه دن، چونکه براژنم زور سه رده رچوو، لیها توو، عه ره بی زانبوو، هه میشه ته رجوومه ی ده کرد له نیوان خه لکه که و پیاوانی به عسدا، ده واو ده رمانیشی لییان وهرده گرت و له کاتی پیویستیدا به کاری ده هیئا بو نه خوشه کان، دوو ژن هه بوو خه لکی ناوچه ی زه رایه ن بوون، یه کیکیان ناوی (به دریه) بوو چاوشینیکی بوو که له گه ت، هاته لام ووتی دوو کچم پییه و ئالتوونیکی زوریش، ئەو ژنه که ی تریش ووتی : هه شت کچم پییه و هه موو پارهی پان و مال و پرزی هه موو ئەم مندالانه م پییه، هه ردووکیان زور ه ولیان بوو که چی بکه ن و چون هه موو پارهو ئالتوونه کانیان ته سلیمی ئەمنه کان بکه ن، ئەی مندالانه کانیان چی بکه ن، من به (به دریه) م ووت ئالتوونه کانت بکه به قول کچه که ته وه و قولی کراسه که ی به په تیک لای ده سته وه به سته، براژنم په سمیه

پیی ناخوش بوو، ووتی په حمه تو ته کبیر بوکه س مه که، په نگه یه کیکی له ومندالانه ئاشکرا بیته و ئالتوونه کانی پی بگریته و ئەوانیش خو یان، یان دایکیان له حه یبه ت ره ووح و گیانی خو یاندا بلین ئەو ژنه پیمانی ووت وابکه ن، سه ره رای هه موو ئەمانه ش خه لکه که م ده بیینی زه بوون بوون هه ر یارمه تیانم ده دا، به خوا له ناو قاعه که پارچه خیمه و فه رده په تاته م هه لگرتوو وه ده رییکورتم بو مندال کردوو وه پارهو ئالتوونی خه لکم تیایدا هه لگرتوو وه، چونکه پینج شه ش مانگیک به سه ره سجن بووماندا ره یشتبوو جل و به رگ هه مووی کۆنه بوو، هی زیاده نه ما، وه حه فازه و شتی واش نه بوو، به لام من به وشیه وه پارهی خه لکم پاراست، نه مه یلا پارهی ئەو ژنه ش هه مووی بفه وتیته، ووتی ئاخه نه ترسم، ووتم نه خیر وه که شه پرالی کورت و حه فازه بیکه پی و پاره که شمان کرده ناو پارچه په رۆیه که وه و پاشان لایلۆنمان پیوه ی کرد، ووتم خو ئەوان ئەو مندالانه ته فتیش ناکه ن، به خوا وه که خه لکه که ی تر ۱۰ دیناریان ته سلیم کرد، دواى که له ته فتیش ده رچووین ئەیگوت خو زگه ره یژیک بیته بتبینمه وه و ئەو پیاوه تییه ی تو له گه ل ئیمه ت کرد بتده مه وه، به خوا براژنم تا هه موو خه لکه که ته وه او بوو هه ر ته رجوومه ی ده کردو به پیوه له گه لیان وه ستابوو، ئیشی بو یان ده کرد، له ده وایدا که خه لکه که ته وه او بوو پییان ووتبوو کوا ئەلقه و سه عاته که ی خو تیشمان به دری، براژنم که دواى ووتی سه یرکه ن چه ند بیسفه تن، من له سه ره تا وه تا کوتای له گه لیانم که چی ئەلقه و سه عاته که ی خو میشیان لیم سه ند، دواتر به نیوه و ناته واوی له چه مچه مال ئەو پارهییه یان دایه وه خه لکه که، ئیواره ی هه مان پوژ به نیو سه عاتییک پیش خو رئاو ابوون، سه عات ۵ ئیواره به چه ند

سه یاره یه که وه به خیرای هاتن و دهورمانیان گرت و خویمان کرده ناو خه لکه که دا، له پردا هاتن، خیرا خیرا ناویان ده خوینده وه و خه لکه که یان سواری سه یاره داخراوه کان ده کرد، یه ک ژنیکی یان مندالیک که میک تاخیر بووایه و دوابکه و تایهت، هه لیانده گرت و ده یان کوتا به سهر ئه وه که ی تردا، وه ک دۆلمه خه لکیان له سهر یه ک که له که ده کرد، زۆر بی ویزدانانه ده جولانده وه، ئه و سه یاره پرده بوو، تۆزیک ده یان برده ئه و لاتره وه بۆ ئه وه ی شوینی یه کیکی تر چۆل بکات و ئینجا ئه ویشیان پرده کرد له خه لک، هه موو خه لکه که یان کرده ناو سه یاره کانه وه ته نها یه ک ئافره تی که مایه وه، ئه و ئافره ته ش ئیستا ده ناسم ناوی په روینه و خه لکی ناوچه ی شیخ جیری، ئه و ژنه ته نها خو ی گیرابوو، مندالی نه بوو، ناوه که یان نه ئه دۆزیه وه، دوو ژن له دبس رایان کردبوو، ئیمه له ناو سه یاره که بووین به ته نیشتمان وه بووین ده مانزانی لیی توپه بووین و ئه یانگوت تو بۆ ناوت نیه؟ دیاره به نیازی رابکه ییت، خویمان تیکدا بوو، توپه بوو بووین، ووتیان تو مندالت پینییه ئه ته ویت رابکه ییت؟

ژنه که زۆر وریا و زیره ک و چا و نه ترس بوو، پیانی ووت کاکه ئیوه خۆتان په شوکا و و تورهن و هیچ نابین، وردبینه وه و بگه پرین ئه گهر ناوم له سجه که دا نه بوو چی ده که ن بیکه ن، په روین که ریم په روین که ریم هه موویان له ده وری کۆبوو بوونه وه، چونکه به ته نها خو ی مابوو وه، له سهری کۆبوو بوونه وه بۆ ناوه که ی ده گه پان، له و له حزه یه دا که بۆ ناوه که ی په روین ده گه پان سارد بوونه وه، سه یاره کان که میک جولان و ووتیان یا نا دابه زن، ئه و خیزانانه ی وا له سه یاره ی یه که م و دووهم سه رکه و تیبوون، لاشه له بان لاشه، کاره ساتیکی زۆر خراپیان به سهر هاتبوو، ئه وانیه ی له دوایدا

بارکرا بوون، باشتر بوون، که دامانیان گرت، ئافره تی که بین یه که دابه زی له سه یاره که مندالیکی کۆرپه به باوه شییه وه بوو بوورایه وه و منداله که له ده سستی که و ته خواره وه، له هه مان شویندا ووتیان هه رکه س بۆ شوینی خو ی، که س شوینی خو ی نه ده ناسی، ئه وه نده ترسابوو، شوینه که ی خراپ بوو، بی ئومیدی بالی به سهر بیرو خه یالی خه لکه که دا کیشابوو، خه لک نۆ پۆژ بوو له و ی بوو که چی ده چوونه قاعه ی یه کتریه وه، به هه رحال ئه و بارکردن و داگرتنه هینده ترسینه ریوو، سه ری له هه موو خه لک شیواند، ژن مندالی له ده وری خو ی کۆده کرد وه و قیژه و هات و هاواربوو، ئه منه کانیش توپه بوو بوون و ده یان نه پاندا، هه ر له ده روزه کانی مردن ده چوو، به راستیش هه روا بوو، ئه و ی ده روزه ی مردن بوو، ده مانزانی ئه مه دوا گواستنه وه مانه بۆ مردن، بۆیه وا رهفتاریان له گه لمان ناخۆش بوو، پاش ئه وه ی چووینه وه بۆ قاعه کانی خو مان، هه موودی پیاو هه باشه که که خواردنی دابه شه کرد هاته وه بۆ خواردن دابه شکردن و ووتی : بیین بۆ خواردن وه رگرتن، منیش به براژنم ووت با نه پۆین بۆ وه رگرتنی خواردن، ووتم ئه وه هه لسوکه و ت بوو له گه ل ئیمه کردیان؟ مادام ئه وه رهفتاریان بوو خواردن وه رناگرین و بامیرین، خۆ مردنیکمان هه ر له سهره، ئیتر ژنیکی هات ووتی برۆن خواردن وه ربگرن، ووتمان ئیمه خواردنمان ناویت، هه موودی هات ووتی وین په سمیه وین په سمیه، براژنمیش ووتی زۆر هیلاکم و ناتوانم بیم بۆ خواردن وه رگرتن، ئیوه ده زانن چیتان پیمان کرد؟ له ناو سه یاره که دا هه ر مردین، ئیتر هه موودی خو ی خواردنه که ی بۆمان هینا، هی ئه و ئیواره یه شمان وه رگرت، دوا ی ئه وه هات ووتی شتیکتان بۆ باس ده که م به س ئیوه قه ناعه تم پی بکه ن، ووتی

برایه کم چه ند سالیك سجن بووه له ئەبوغریب، به عه قلی خو مان ووتمان رهنگه شیعه بییت، ووتی له حالی سجن ده زانم، به لام بروابکه ن ئیوه بو شوینیکی زور خراپ ده بران، به لام شانستان هه بوو بهر عافواته که که ووتن، ئیمهش بروابکه و پروامه که نه مانده زانی چی بلیین، ته نانهت ووتی ده زانم رهنگه بروام پی نه که ن، ئەگەر بزگارتان نه بوو چی ده لێن بیلین، که بزگارتان بوو ئەوکاته ده زانن راستم له گه لتان کردووه یان نا؟

ئهو شه وه وا تیپه پری، بو به یانیه که ی رویشته به شیوه یه کی نه ینی جهریده ی بو مانه ینا، ووتی خوینه وار تان تیا یه، با ئەم جهریده بخوینیته وه بزانی چی تیا نووسراوه، جهریده که مان له په نایه ک خوینده وه ئەوه بوو پریری عه فوو عامه که ی تیا بوو که بو هه موو که سیکه و ته نها شموولی مام جه لال ناکات، ئیتر له وه وه زانیان قسه که ی ئەوکا برایه راسته و درو ناکات و دل مان خووش بوو که به رده یین، بو به یانیه که ی سه یاره ی داخراویان هی ناو هه لسوکه و تیان گو پابوو، باشتر بوون، سواری سه یاره کراین خیزان خیزان، نه مانده زانی بو کو ی ده روین، هه ر ترسمان هه بوو، ته نها دل مان به وه خووش بوو که هه لسوکه و تیان له گه لماندا گو پراوه، که له شوینه که ی خو مان که می ک دوور که و تینه وه یه کی ک له عه سکه ریه کان که پاسه وانی سه یاره که ی ئیمه بوو ووتی ئیوه بو دل خووش نیتان و چه پله لی نا ده ن و نایکه نه هه راو شایی؟ به خوا ئیوه له مردن گه پراونه ته وه، خه لکه که هیج سقه ی نه بوو، هیج چه پله ریزان و ئەوانه ی نه کرد که ته عبیرییت له دل خووشی، ماوه یه ک رویشته ی، هه مان قسه ی دوو باره وه کرد، ووتی باب به خوا ئیوه له مردن بزگارتان بووه، بو چه پله ریزان ناکه ن؟

ئیه وه، له مردن گه پراونه ته وه، ئەم رووحه تان زیاده یه ده یکه ن، ته نانهت براژنم ووتی به خوا رهنگه جیهازو شتی وایان دانایی چاودیری مان بکه ن با دووسی مندالیك چه پله ریزان و خووشی بکه ن، هانی یه که دوو مندالماندا ووتمان خووشی بکه ن، به لام خه لکه که رهنگی رهنگ مردووه، که س سیقه ی به وه نه بوو جاریکی تر ده گه ریینه وه بو ژیان، خه لکه که وه زعه که ی ئیواره ی بینیبوو، هه لسوکه وتی نامرؤقانه ی ئەوان له و ئیواره یه ی پی شهودا نوواندیان، له هه موو شتیکیان کرد بوو مانی به گومانه وه، که میکی تر ریگامان بری، نافره تی ک مندالیکی پیبوو خه ریک بوو له هووشی خو ی ده چوو، ووتیان ئەو ژن و منداله بیننه پی شه وه، بو نزیک شوینی حه رهس و سایه قه که، چونکه ئەوی باشتر هه وا ده یگرته وه و ده ره وه شی لیوه دیاریوو، بو ئەوه ی مندالی ژنه که نه بوو ریته وه، دواتر که وه زعی منداله که باش بوو ژنه که گه پرایه وه بو شوینه که ی خو ی بو لای ئیمه و ووتی دیمه نی ده ره وه به وه ی ده کرد هی نا بیتمانیان بو کوردستان، وورده وورده ریمان بری تا مه غریبیک درهنگ گه یشتینه وه عه ربه ت، ئەهلی شاره زوورو عه ربه ت کاریکیان کرد بو ئەو خه لکه تا مردن له بیرم ناچی، پیوا ی واهه بوو دوو حه رهس به کییل و سو نده ده یاندا به بان ده ستیا به لام هه ر کو لی نه ئەدا و هه لده گزتا به دیواره که داو ته ماشای خه لکه که ی ده کرد، ژنه کان و پیوا هه کان به مه نجه له خو اردن و نان و ماستا و وئا و هی نا نه وه به رده وام بوون هه رچه نده حه ره سه کان لیانیان ئەدا و پالیان پیانیه وه ده نا و تو په ده بوون لییان، ئەوان نه ده گه پراوه تا خو اردنه کانیان ده هی نا وه به رده ممان، شیوه ی ته عاموولی خه لکه که له گه ل ئیمه ی زیندانی دا زور مه ردا نه بوو، ئیتر له وی ئومیدمان

پهیدا کرد که جاریکی تر دهگه پریینه وه بۆ ژیان، لهوئی پیمانیاں ووت خهمتان نه بی ئیستا سه یاره تان بۆ دینین و هه رکه سه و خه لک کو ییه ده یان به یینه وه بۆ نهوئی، نهو هی خه لک چه مچه ماله بۆ چه مچه مال و نهو هی خه لکی که لارو کفریه بۆ شوینی خو یان، ووتیاں سه یاره تان بۆ ده گرین و هه مووتان ده به یینه وه بۆ شوینه کانی خو تان، تا نه و کاته ش هه ر جو ریک له بی ئومیدی و گومانمان هه بوو، جو ریک له ترس چوو بووه ناخمانه وه که به ئاسانی لی مان دوور نه ده که و ته وه، چه ندیک ته قه لامان بکر دایه ت بۆ نهو هی با وه ر به به عسیه کان بی نین، هی شتا به شی نه وه ناشرینی و درو یان تیا دا بوو که بماتر سی نین لهو هی به ئاسانی ده مان گه پری نه وه بۆ ژیان، له و کاته دا هه ر له عه ربه ت کاکه م نه حمه دو کاک مسته فایه ک هه یه (ئیستا له که رکوک له لیژ نه ی ناو ا ره کانه) و هاتنه ژووره وه بۆ لامان، ئیتر ورده ورده مه جالیان دا خه لک له خزم و که سوکاره کی نزی ک بی ته وه، کاکه م نه حمه دیش به حوکمی نهو هی عاره بی باش ده زانی هاته ژووره وه بۆ لامان، نه و کاته خیزانی ئیمه و کاکه م نه حمه دیشیا ن له مونشه نه یه کدا گواسته وه بۆ چه مچه مال، به ئام پی ش و پاشی مونشه نه که نه جده گرتوویه تی، جیاوازی هه بوو له گواسته وه کانی تر بهو هی ده مان زانی نه مه کوردستانه و په نجه ره کان کرابوونه وه و ده روده شتمان ده بی نی، له گه ل نه وانه شدا هه ر جو ریک له دو ودلی و دله پراو کی مان هه بوو، که گه یشتینه چه مچه مال شه و درهنگی کرد، به و شه وه خزم و که سوکاری نه نفالکراوان و ژن و پیاو و گه نچ و پیرو خه لکی ناوچه که هه مووی هاتنه پیری مانه وه و به نه مبه رو نهو به ری جاده ده که دا وه ستابوون، نه هاتنه به رده م جامه کان و هه لده گزان به جامی سه یاره که دا، یه کی ک ده یگوت خه لکی کو یین،

یه کیکی تر ده یگوت، دایکم له گه لتان ناوی فانه، یه کی ک ده یگوت منداله کانم، یه کی ک ده یگوت برا که م، ئیتر نهو هی پی ی ده ووتریت پوژی هه شرونه شر ئیمه نه و شه وه بینیمان، له لایه که وه دلخو ش بووین که نه مردووین و به زیندوو ی گه پراینه وه بۆ ناو خزم و که سوکاره کانمان و له لایه کی تره وه دلته نگ بووین بهو هی نه م خه لکه هه مووی خزم و که س و مندال و دایک و باوکی نه نفالکراوه و دین بۆ سو راغی که سه کانیا ن و نازانن ماون و له گه ل ئیمه ن یان مردن و نه گه پرا نه وه، ماون یان مردوون؟ کو ریکی گه نجم بی نی خو ی به رز کرده وه له جامی مونشه نه که وه ووتی تواخوا بز ان دایکم له گه لتان نییه، منیش ده ستم کرد به گر یان و له و کاته دا واحیدو ئاشتی خوشکه زام هاته وه یاد م که خه جیی خوشکم له گه ل ئیمه بوو برا و نه گه پرایه وه، وه ک پی شتر و وتم له وه جبه کانی پی شوو دا بران و به ر لی بووردنه که نه که و تن، و وتم ئیستا نه وانیش وه ک نه م گه نجان ه سو راغی دایکیان ده که ن و نازانن ناگه پری نه وه، که له سه ر جاده ده که به رمانیا ندا کاکه م نه حمه د ووتی بابچین بۆ مال کاک فارس ئامو زای کاک کهریم می ردی ئاله ی خوشکم، چونکه نزی ک بوون له جاده ده که وه، ئیمه هیلاک و ماندوو، په نگمان وه ک په نگ مردوو بوو، نه و شه وه درهنگه ده تگوت پوژ هه شرو نه شه ره و خه لک ده هات هه والی خزم و که سوکاره کی ده پرسی، ته کسی و سه یاره نه بوو، ئیتر چووینه مال مام فارس و نه وانیش زو ر مه ردا نه خزمه تیا ن کر دین و نه و شه وه لهو ی بووین، خزم ده هاته لامان و نه م ده یگوت بۆ مالی من و نه و ده یگوت بین بۆ مال من، ئیمه ش به هو ی نه بوونی جیگا و ریگای خو مان و نه ما نی خزم که سوکارمانه وه خو شی و شاددی رزگار بوونمان له بیر چوو

بوو، ده تگوت له گۆرستانه وه هینراوینه ته وه بۆ ژیان، زۆر بیتاقته بووین، بۆ به یانیه که ی چووینه وه بۆ مال کاکه م ئەحمه د له کهرکوک، خانووه که ی خۆیشی حیجزی له سه ره بوو.

دلیر کهریم / ئەو پارەو ئالتونانە ی لیئانیان وەرگرت له تکریت و وتیان بۆ تان هەلده گرین با لای خۆتان ئەفەوتیت و له کاتی ئازادکردنتاندا دەتاندەینە وه، درانە وه پیتان؟

پهحمه نجم الدین / دووای یهك دوو ههفتهیهك ووتیان بانگه وازیان كردوو له قایمقامیه تی چه مچه مال وه ئەو كه سانه ی وا شتی پیبوو وه داویه تی دهستی ئەمنه كان له تکریت با سهردانی قایمقامیه تی چه مچه مال بکات بۆ وەرگرتنه وه، كه ئیمهش چووین بینیمان هه موو زهرفه كان له بان به تانیه كه دانراوه و ناوی خاوه نه کانی لی نووسراوه، ناویان ده خوینده وه ده یاندا یه وه دهستی خاوه نه که ی، هی وابوو پارە که ی لیی دەرکرا بوو، هی وا هه بوو ده ستکاری نه کرا بوو، به وشییوه یه وهرمانگرت ه وه، ئیمه خیزانیکی گه وره بووین، له دهشت ژیا بووین، چه ندین براو خووشك بووین له دیهات هه موومان پیکه وه بووین و جیا نه بوو بوینه وه له یه کتر، خانه دان و شوینی گه وره و خووشمان بوو، پانه هات بووین له سه ره خه لک ببینه بارگرانی و ئەرک، ئەو وه زعه مان زۆر پی ناخۆش بوو كه له مالی خه لکدا بژیین، به روات هه بی هه ندیک جار خۆزگه مان ده خواسته وه به ئەنفا له که وه زیندانیه که، له بهر ئەوه ی ژیان له ده ره وه ی زیندان هیچ بۆ ئیمه خۆش نه بوو، که سیکی زۆرمان نه هات بوو وه، هه والی هه ندیک ترمان نه ده زانی، ئەو میوان هاتن و میوان چوو نه ی دهشت نه ما، راسته ئازاد بووین و دوور که وتینه وه له مردن، به لأم چاومان به چه ند دیمه نیکی تر که وت که هه

له دیمه نی مردن ده چوون، تۆ با له مال ناسیاری زۆر نزیک ی خۆتیشدا بژیت، دوای ههفتهیهك دووان خۆت ههست به نا ئارامی ده کهیت، خۆ نابیت تا مردن لای ئەوان بمینیت ه وه، ده بی بیر له وه بکه یته وه دووباره ژیا نی خۆت پیکه یته وه، هه والمان بیست ئەو شتانه ی که له قادر که ره م به جیما نه یشت بوو، خزم و ناسیار به نیوه قیمهت سه ندوویانه ته وه و پارە که یان دانا وه، ئەگه ره که سیك خزمی دل سوژی هه بووایه و ئاژهل و مه کینه و مانگا کانی بنا سیایه ته وه ده ی توانی به نیوه قیمهت بیکریت ه وه، ووتیان پیاویکی خه لکی برام خولام (مالی ئاوا بیت) مانگای خه لکه که ی هه مووی به نیوه قیمهت فرۆشتوو وه پارە که ی کردوو ته ناو زهرفیکه وه و داینا وه بۆ خاوه نه که ی و ووتوو یه تی ئینشالا به رده بن و ده یده مه وه پیمان، ئیمه خۆمان وابووین کاک کهریم زاوامان شوانه که مانی برد بوو ئەو مه رومال تانه ی ئیمه ی ناسی بوو وه هینا بوویه وه و لای خۆی به خپوی کرد بوو تا گه راینه وه، گیانمان به و که مه پارە یه بوو ژیا نمان پیی ده گوزه راند، ئەویش ئیمه خزمی نزیك و دل سوژمان هه بوو ئەوه ی بۆ کرد بووین، ئەگینا ئەوه ی خزمی نه بووایه و پا که پا که ی بۆ نه کردایه هیچی نه ده گه رایه وه، قۆر به سه ره ئەو خیزانانه ی وا له سجن دهرچوو بوون و هیچیان بۆ نه ما بوو وه، ئیمه تارا ده یه ک با شتر بووین، ئەیا نووت په نگه نه رزیشتان بدریت، به لأم برومان نه ده کرد، تا له مه دینه شوپش پارچه یه که نه رزیان داپیمان، موجه مه ع بوو دوور بوو، نه کاره با و ئاو و عامووی بۆ رویش ت بوو، هیچ دل مان پیی خۆش نه بوو، به لأم هه ره باش بوو، به هه زار حال و کۆله مه رگی کردمانه خانوو، ئەویش ته نها به بلۆک و سه ری خانوو که مان گرت، نه له یغ و سپیکاری مان کرد، نه کویر له مه ش،

ته نها به بلوک و سه قف و چووینه ناوی ژیانمان بهوشیویه
گوزهراند.

دلیر که ریم / چی شتیك له زیندان زۆر سهرنجی راکیشایت و
به ئاسانی له بیرى ناکهیت؟

په حمه نجم الدین / وه لآ زیندان هه مووی شتی سهیر بوو که
برواناکه م به ئاسانی له بیرمان بچیتته وه به لآم کاریگه ترینیان
ئه وه بوو که ئیستا دهگپرمه وه، له دبس بووین جیش شه عبیه ک
ووتی من زۆر سقهم پیتانه پیاویکی به ته مه ن بوو، خود ره یه کی
سپی به سه ریه وه بوو ووتی ئیوه خیزانیکن زۆر جیگای بروای من،
پۆژانه ده هات بۆ دلدانه وه مان قسه ی بۆ ده کردین، دلای ئیمه ی
ئه دایه وه ده یگوت ئیوه باشن و بى ئومید مه بن و ئینشالا
پزگارتان ده بى و ده چنه وه ناو مال و مندالی خۆتان، پۆژیک ووتی
شتیکتان بۆ ده گپرمه وه با وه پرم پی بکه ن زۆر ناخۆشه، که قسه ی
ده کرد پر قووړگی ده بوو له گریان، ووتی کوړیکم له په بایه یه و
هاتووه ته وه و دوو پۆژ نه خۆش بووه و خوی له سه ر ده م داوه ته
زه ویداو من و دایکی هه ستمان کردووه وه ک پۆژانی رابردو و نیه و
وتمان په نگه موشکیله یه کی هه بی، یان شتیکی لی قه و مابیت، من
و دایکی زۆر هه و لماندا له گه لیدا تا بۆمان با سبکات، نانی
نه ده خواردو بیتاقه ت دیار بوو، خه فه تی ده خوارد، ده مانگوت
شه پت کردووه؟ یان مووشکیله ت هه یه؟ کوړه که مان ده یگوت
نه خیر، ووتوو مانه ده بی هه ر بۆمانی باس بکهیت، نابى تو
بهوشیویه بیت و ئیمه ش نه زانین چیت لیقه و ماوه، ووتی کوړه که م
ووتوو یه تی :

ئیمه دووسی پۆژ پيش ئیستا سی که س له په بایه که ی
خۆماندا بووینه و سه گیک به ره و پرومان هاتوو و شتیکی سپی
به ده میه وه بووه، هاتوو ته نزیک په بایه که شته سپیه که ی داناوه و
پۆیشتوو، تا ئیمه ی نه بینوو نه پۆشتوو، زانیوو مانه ئه وه
سه گیکه شتیکی سپی به ده میه وه یه و له سه ر سه رخوی بۆلای ئیمه
دیت و قه پی داوه له قوماشه که، که ته واو له ئیمه نزیک بووه ته وه
شته که ی داناوه و پۆیشتوو، کاتیک ئیمه ش چووینه سه ری
سه یرده که ین مندالیکه و بان ده موچاوی خۆلی پیوه یه، به لآم ماوه،
گیانی تیا بووه و نه مردوو، ده موچاویمان پاکه وه کردوو،
یه کیمان توانیوو یه تی ئه وه بکات و ئه و دووانه که ی تر پۆیشتوو و
پماوه و که و تووه له خه فه تدا، ئه وه نده سامناک بووه ئه و دیمه نه،
نه مانزانیوه چی لی بکه ین و ترساوین، دواتر بردمانه ته سلیمی
شوورته مان کردوو، ئیتر نازانین ئه و منداله چی لی هاتوو، هه ر
ئه و جیش شه عبیه ووتی به وخوا که هه فتانه ده وره و ته سلیم
ده که ین و ده پۆمه وه ماله وه منداله کانم ده بینم دینه لام و ئه م
مندالانه م بیرده که ویتته وه خواردنه که م ده بیتته قوزه ل قووړدم.

ژيان خوځى ليمان ئەدزىه وه، قەمسەلەو پىشتوځىن و تەزىيخ و جەمەدانى پياوان و گەنجەكانمان بينى و بۇ خوځيان ديار نەمان، پوژگارېك بوو نەخوځشى و نان نەخواردن و ئاو نەخواردن، جىگاي ديوەخان و سفره و خوانى پىرو ئاوى پوځنى كانى بو مان گرتبووه وه، ديوارى كوځرېتى و بەرزو بەسىم تەنراو و دەرگاي ئاسن و كليل و قوفل، پەنجەرەى تەلبەند، جىگاي ديوارى قوپو قاپى هەميشە والى لهدار دروستكراوو پەنجەرەى جوانى مالەكانمانى گرتبووه وه، بو يەكەمجار له ئەنفالدا زانيمان مروځ گەليك هەن له چەشنى درندەو له پياوى ميهربان و خاكى دەترسن، ئەوان مروځ نەبوون، مروځ كوژبوون .

دلير كهرىم / ئەگەر بە ئەرك نەبيت خوځتمان پى بناسىنيت؟
رەسميه نجم الدين / من ناوم (رەسميه نجم الدين محى الدين)
تالەبانىه.

دلير / تو چوځ و بو ئەنفال كراى له پرۆسەى ئەنفالدا؟ مالتان
له شار بوو يان له ئاوايى؟
رەسميه نجم الدين / بەلى ئەنفال كراين، خوځم و باوك منالەكانم و
منالەكانيشم له دىي (كهرىم باسام).

دلير كهرىم / واتا له كاتى پرۆسەكە له دى (ئاواي) دائەنيشتن؟ يان
با بپرسم چوځ بەر ئەو شالاوه نامروځانەيه كهوتن؟
رەسميه نجم الدين / ئيمە كاتى خوځى له كركوك دائەنيشتين، له
سالى (١٩٨٤) خوځ ئەزانى حكومەتى بەعس برايهكت يان باوكت
يان كەسوكارەكت له دەرەوه (واتا له ناو پيشمەرگه) بووايه ئەوان
دەيانگووت (عوفاتن) برۆن بيانهيځنەوه، ئيمەش چەندين جار بانگ
كراين بو دايهەرەى ئەمنى كەركوك و ئەمنى كەرمانه، من و

رەسميه نجم الدين محى الدين

ئەو ئافەرەتەى زياتر له جارېك
سرەى مردنى هاتوو بەرېكەوت، يان
بە هوى هەلەيهكى تەكنيكييه وه
له برى مردن گەپرايه وه بو ژيان، ئەو
هەر خوځى نا، بەلكو مال و
مندالەكەشى بە هەمان فرمان و
بپيار له نيوانى مردن و ژياندا
گەپرايه وه بو ژيان، ئەو ئافەرەتيكى
پوځنيرو تيگەيشتوو، بەويژدان،
خاوەن هەست، بەرېزو زمانزان بوو،
هەر ئەوهش واىكرد له زۆر بەى

زيندانەكان و ويستگەكانى مردندا دەورى وەرگېرو سەرپەرشتيارو
خزمەتكارو پەرستارى زيندانىهكان ببينييت، ئەو چيرۆكى ناو
زيندانەكان و هەلسوكەوتى پياوانى بەعس وەك خوځى باس دەكات
و خوځى وتەنى گريانى ئەو پوځەى له ياد ناچى كە مندال و
دايكەكانيان ليك جياكردەوه، دەلى ئيمە پوځى حەشرونەشرمان
بينى بەچاوى خو مان، مردنمان بينى له پەنامانەوه وەستابوو،

خوشکه کانم، دهیانگوت برۆن براکه تان (مه به ستیان فه خره دین نجم الدین تاله بانی ناسراو به هاوړی مام صالح بوو) بیړنه وه، ئیمهش چ بلین نه مانگوت برا به قسه ی ئیمه ناکات، نایه ته وه، ته نانهت هر نازانین له کوپیه، نه وانیش نه یانگوت مادام به قسه تان ناکات و نازانن له کوپیه ئیوهش هه لسن برۆن بو ئه وی، یان ده بی ئیمه ئیجرائات خو مان بکه یین له گه لتاندا، ئیمهش له ترسا هه لسان چووین بو ناو زهنگه نه، دیی (کهریم باسام)، واتا ئیمه له سالی (۱۹۸۴) کهرکومان جیهیشت و چووینه نه و دییه تا سالی (۱۹۸۸) له وی بووین تا نه نفال کران، وهک ده زانن له سالی (۱۹۸۸) شالای نه نفال هاته سهر او ئیمهش ده شتمان داله بهر وهک نه و خه لکه.

دلیر کهریم / پووتان کرده کوی؟

ره سمیه نجم الدین / سهره تا که له کهریم باسام دهر چووین پوومان کرده (په مه دان) و (حه سه ن پرچن) و (مه لا هو مه ر) و چه ندین دیی تر تا گه یشتینه (قادر کهریم)، سی شه وو سی پوژ به پی پیمان کردوو له گه ل نه و خه لکه دا، ته یاره له بانسه رمانه وه بوو، شه وان قازیفه (ئار بی چی) یان تیده گرت، ئیمهش نان و ناو وژیانمان لی تال بوو تا گه یشتینه قادر کهریم، له قادر کهریم راسته وخو چووینه چه ند مال له خزمیک، که له وی بوون، بو نمونه مال هه بوو (۲۰) تا (۳۰) مالی ناسیاری تیا بوو، دواتر پیاوانی به عس به سه ماعه بانگه وازیان کردو وتیان نه و مالانه ی مالی خرم و ناسیاری که سوکاریان له مالیاندا یه وه دیهاته کانه وه هاتوون و ئیستا له وین، وهک نه وان حسابیان بو ده که یین و خانوو کهش دهر ووخینن به سه ریاندا، یان نه وه تانی ده بی دهریان بکه ن، ئیتر ئیمهش نه و بانگه وازه مان بیست

وتمان بو نه ماله به بونه ی ئیمه وه تووشی گرفت و کیشه بین له بان پیاوه تیه که یانه وه له گه لماندا که جیمانیان کردو ته وه، مه جموعه هه بوو هه ستاین ئیمه و مال خه زورانم و مناله کانمان که (۲۳) نه فه ربووین چووینه نه وی، ئیتر پیاوه کانیا ن لیمان جیا کرده وه، پیاوه کان به جیا و ئیمهش به جیا.

دلیر کهریم / واتا هر له قادر کهریم جیا کرانه وه له یه کتر؟

ره سمیه نجم الدین / به لی هر پیش گه یشتن به قادر کهریم پیاوه کانیا ن به جیا بردو ئیمهش به جیا، باوکی مندا له کانم (نه حمه د نجم الدین) عه سکه ری بوو پیش نه نفال له گه ل (محمود) شوو برامدا به جیا پویشتن و که وتنه تهک خه لکی ناوچه که که زور به یان چه کدارو گه نچ بوون، به نام شوو برا گه وره که م که ناوی (امین نجم الدین) بوو، نه و له گه ل ئیمه بوو، له گه ل رانه که دا مایه وه، ئیمه نه وه نده به شپزه یی هاتبووین، ماندو بوو بووین، که هاتینه مه جموعه که وهک ده زانیت خیره ومه ند زوره و هاتن سه موون و نان و خواردنیا ن بو هیئانین، مالی خوشکه که میش (ئیلهام) که له کهرکوک بوون نه وانیش هه ندیک خواردن و پیداویستیان بو هیئانین، له و کاتانه دا سه یرمان کرد جیش که وتنه نه و ناوه دا، ئیتر زیلی عه سکه رییا ن هیئا بو نه وه ی بمانبه ن.

دلیر کهریم / جاشیان له گه ل بوو؟

ره سمیه نجم الدین / وه نا هی من جاشم نه دی له و دهر ووبه ره، کاتی که ئیمه یان برد، نه وانیه ی ئیمه یان برد جاشیان له گه ل نه بوو به سه عه سکه ری بوون، ته نانهت سه یاره یه کیان هیئا هه ندیک مالی تری له گه ل بوو که گرتبوویان، ئیمهش چونکه زور بووین و ژماره مان (۲۳) که سه بوو وتمان ئیمه له گه ل نه وان ناچین و

جیگه مان نایبته وه، ئەوانیش پویشتن زلیکی به تالیان بو ئیمه هیئا، سوار زیله به تاله کهیان کردین و پویشتن که هه مووی (۷) سه یاره ی زیل بوو، پیکه وه بردمانیان، له قادر کهرهم دهرچووین سه یرمان کرد له ولاتره وه کو مه لیک جاش هات ومن نه یانم ناسی ئەمانه کیئ، به لام ئافره تیک خه لک قادر کهرهم بوو له گه لمان سواری بوو، ئەو ووتی : ئەمه شیخ سه عیده برای شیخ جه عفر، ئەو مسته شاربوو هه ریه کیکیان کردیان چه که کانی ده ستیانداو پرووی تهنه که کانیان له عه سه که ریه که کان کردوو وتیان ئەمانه به بن ته قه ده کهین، ئیمه قبول ناکهین، ئیمه نه مانووت ئافره ت و مندال به بن، قه یناکا بو زه لامه کان به لام ئافره ت و منداله کان بو کوی ئەبه ن؟

ئیت زابووته که هاته ناو سه یاره که وه (زیله که) بو ناو خه لکه که هه ره شه ی دا له جاشه کان ووتی : یه که ته قه بکه ن، یان یه که فیشه که له لووله ی تهنه که کانتان بیته دهره وه، جاریک له پیشدا ئیمه هه موو ئەمانه ئیباده ئەکهین، ئەو ئافره ته وا خه لک قادر کهرهم بوو، له گه لمان هاتبوو، ووتی یاشیخ بو خاتر خوا وازمان لی بینن با بمانبه ن قه یناکات، به س ته قه مه که ن، با پیوه نه یین، ئیتر ئه ویش وازی لیمان هیئاو پوی به ره و قادر کهرهم، ئیتر دوا ی ئەو وه جبه ی ئیمه که (۷) زیل بووین نه یه یلا بوو یه که نه فەر به بن، بیگرن، هه ر ئەو شیخ سه عیده، ئیتر دوا ی حکومه ت گرتی و ئیعدامی کرد، له بهر ئەوه ی مسته شاربوو پیی ناخوش بوو وا له کورده کان بکه ن و به ریه ره کانیی ده کردن، بویه به عس له ناوی برد.

دوا ی ئەوه ئیمه یان برد بو چه مچه مال، له چه مچه مال به کوپته ر وینه مانیان گرت و هه ر یه که ی سه موونیکیان دا پیمان، هه ر ئەوه

دلیر کهریم / هه ستتان نه کرد گه نجه کان بو مردن بران؟
ره سمیه نجم الدین / به نسبه ت گه نجه کانه وه به لی، ئیمه قه ناعه تمان وانه بوو ژن و مندال والی بکه ن، ووتمان له وانیه فه تریه که بمانگرن و دوا ی ماوه یه که بهرمان بده ن، به س بو زه لامه کان، به هیج شیوه یه که به ته ما ی زه لامه کان نه ماین، چونکه ده مانزانی له ناو بردنی گه نجه کان ناساییه له لای به عس، بو کوشتنی

گه نچ و له ناو بردنیا، ئیمه قه ناعه تمان نه بوو ژن و مندالیش و ا لی بکن، که چچی کردیان.

وهک و وتم به سال اچووانیان کرده قاعه یه که وه و ئیمه یانیش کرده قاعه یه که وه، که چووینه ناو قاعه که وه سهیرمان کرد بلیم نه وه ندهی لایهک قاعه که هه ره مووی قه مسه له و جه مه دانی و که لوپهل زه لام (کوردی) کوکرا بووه وه، دیار بوو پیش نه وهی ئیمه بیین کو مه لیک تریان هاورد بوو بو نه وی، نه و شتانه دهلیل بوون پیشتر زه لامیان له وی دانابوو، دوا ی پووت کردنه وه یان زه لامه کانیا برد بوو، ته نه ا جلوبه رگه کانیا مابوو، پاشان نه وهی مندالی پی بوو جیا یان کرده وه له دایکیان، منداله کانیا کرده شوینیک تره وه، ئیتر چوون یه کییک ده لی دهنگی دهگه یشته حهوت ته به قه ی ناسمان، له گریانی مندال بو دایکی و دایک بو منداله که ی دهنگی گریان و هاوار دهگه یشته حهوت ته به قه ی ناسمان.

دلیر که ریم / ئیوه نه تانزانی بو جیا یان نه که نه وه، نه تان پرس ی؟ ره سمیه نجم الدین / نه وان نه یانوت له بهر چی، ته نه ا جیا یان کرده وه، رهنگه بو نه وه بوویت به جیا بیانبه ن بو شوینی مه به ست، ئیتر که بینیا منداله کان ده گرین و هاوار ده که ن، دایکه کانیشیا ن به هه مان شیوه، ئیشه که یان سه ری نه گرت و بریا ریا ن دا به تی که ل کرده وه یان، هه ر دایکه و مندالی خو ی بینیه وه، کاتی ک تی که لیا نیا ن کرده وه، دوو پوژ له توپزاوا ماینه وه به و شیوه، دوا ی دوو پوژ ه که ناو مانیان نووسی ووتیا ن یا لآ، سه یاره ی (مو قه پهت) دا خراویان هی ناو بار مانیان کرد، له ناو سه یاره که سه یری ریگا که م نه کرد بو بینینی (قتعه) تابلوی سه ر ریگا کان تا بزانه بو کوی ده مان به ن، تابلوی هک نوسرا بوو (دب س)، نه مانده زانی کو ییه، که له به رده م

دهرگایهک وه ستاین بینیمان نه مه (مه عه سکه ریکی گه وره یه) نه مانده زانی کو ییه، دامانیان گرت و دامانیان نا، دواتر ده رکه وت نه مه مه عه سکه ری (دبسه)، مه عه سکه ره که زور زور گه وره بوو، (۷۰۰۰) ژن و مندالیان برده نه و مه عه سکه ره وه، ئیمه (۷۰۰۰) که س بووین، له وی ماینه وه، قاعه قاعه بوو، من له بهر نه وهی زمانی عه ره بییم باش ده زانی، ده یانگوت تو چوون ناوها زمانی عه ره یی ده زانیت و گریا ویت له گه ل نه مانه دا؟ خو له خه لکی دهشت (دی هات) ناکه ییت؟ چوون که وتیته ناو نه مانه وه؟

و وتم : له قادر که ره م بوومه له میوانداری که وتمه ناو نه م شالا وه و منیشیا ن گرتو وه له گه ل منداله کانمدا، خو نابی له لای نه وان حه قیقته ته که بگی رمه وه، ما وه یه که به و شیوه ماینه وه، و ا بزانه دوو مانگی به سه ردا چوو دوا ی نه وه هاتن یه که م قاعه ئیمه بیه ن .

دلیر که ریم / نه و دوو مانگه له وی بوون مامه له یان چوون بوو له گه لتان؟ له پووی خواردن و داو ده رمانه وه؟

ره سمیه نجم الدین / ئیمه (۵) مانگ و دوو پوژ له وی ماینه وه، باسی نه وه ده که م که دوو مانگ بوو هاتن قاعه که ی ئیمه بیه ن، نه و به رپرسی به رپرس بوو له ئیمه که فایلی ئیمه له لای بوو، بو نه وهی ده ورو ته سلیم بکات له وی حازر نه بوو، که حازر نه بوو یه که سه ر چوون بو قاعه که ی نه وسه ر (دوور له ئیمه)، ته نانه ت خوشکی می رده که م، میمکی منداله کانم به ناوی خه جی (خیزانی مام فایه ق له قه والی) له گه ل منداله کانی له و شالا وه دا پیوه بوو، بر دیا نیا ن، دواتر ئیمه که چووینه شوینه کانیا ن سه یرمان کرد ئا فرهت هه بوو ئالتوونی به جیه یشت بوو، ئا فرهت هه بوو پا ره ی به جیه یشت بوو، هه بوو جنسیه (ناسنامه ی) خو ی و منداله کانی

به جیهیشتنبوو، ئەمەندە بە شپرزە ی بردبوویان تەنانەت جلوبەرگیان هەمووی لەوناوہبوو، لەوی تەواوی بۆچوونەکانمان گۆران کە ئەو دیمەنانەمان بینی تیگەیشتین ئەمانەش بەرەو مردن براون، بەراستی من وەها بیرم کردەوہ، بەلام لەناو خەلکەکە باسم نەکرد ووتە با وورەیان دانەبەزی و نەپروخی بە تەواوی، ووتە با نەترسن گوناھن، بیرم دەکردەوہ ئیمەش وەک ئەوانمان لی دیت، بەس لەبەرئەوہی من خۆم لە سالانی (۱۹۶۳) تا کو ئیستا کە لە گەل حزبی شیوعی دا هەستام و دانیشتووہ، پەيوەندیم بە حزبەوہ هەبووہ کە چووینەتە ناویانەوہ بەردەوام پیمانیمان ووتووہ کوشتن هەیه، گرتن هەیه، قەت نەیانوووتووہ بۆ نمونە پارەتان ئەدەینی، خانووتان بۆ ئەکەین، ژیانتان خۆش ئەکەین، بەردەوام ترس و ناخۆشیەکانیان دەخستەبەرچاومان، لەگەل ئەوہشدا ئیمە بە قەناعەتەوہ چووینە ناو ئەو حزبەوہ، من خۆم چونکە قەناعەتە بە حزبەکە ی خۆم هەبوو، ورم بەرزبوو گویم بە ترس و مردن نەئەدا، لەناو ئەو زیندانەدا، بەلام دلەم بەو خەلکانە ئەسووتا کە بی ئەوہی تیکەلی سیاسەت بن زیندانی کرابوون، بەبی ئەوہی خویان بیانەوی یان گوناھیان هەبی کرابوونە قوریانی، ووتە من لەگەل مندالەکانمدا چیم لی بیئت قەیناکا خۆم ئەو پڕیگام هەلبژاردووہ، بەلام ئەم خەلکە داماوہ بەبی ویستی خویان بۆ زیندانی بکری و ئازار بچیژن و بمرن، پۆژیکیان سەیارەیهکی موقەپەتیا ن هینا و یەکسەر بەرپرسی قاعەکە ناردیە شوین مندا ووتی : تو ناوت رەسمیە نجم الدین محی الدینە؟

ووتە بەلی.

ووتی : برۆ مندالەکانت بیئە.

منیش چووم مندالەکانم هینا ووتی فەرموون سەرکەون، ووتە بۆ کوئ ئەمانبەن؟ ووتی : نازانم بەلام پاش کەمیکی تر دەرئەکەوئت بۆ کوئیە.

دوای سەرکەوتنمان بۆ سەیارەکە بردمانیان بۆ (تۆپزاوا)، لە (تۆپزاوا) لەو سەیارە دامانیا نگر و سەیارەیهکی تریان بۆمان حازر کردبوو، سوار ئەو سەیارەیان کردین، سەیرم کرد پیاویکی تیاہ ناوی (مولازم ئیسماعیل) بوو، ئەم پیاوہ لە پیش پڕۆسە ی ئەنفال، چەندین جار بانگمانی کردبوو بۆ ئەمنی کەرکوک، یەکسەر ناسیم ئەمە مولازم ئیسماعیلەو زانیم دەمانبەن بۆ ئەمنی کەرکوک، کە گەیشتینە ئەمنی کەرکوک ووتی فەرموون دابەزن بۆ ئەو ژیر زەمینە، ئیستا رائید حەمید لیڕە نییەو بەیانی دیت پرسیارت لی ئەکات، بەعەرەبی ووتی : تفەزلی انزلی، لاتخافی، ووتە : لا لیش اخاف؟

کە دابەزیم سەیرم کرد ژیر زەمینەو دوودەرگای هەیهو دوو قفلی گەرە ی پیوہیە، کە گویم گرت تیگەیشتم پڕ ئەو ژیر زەمینە پیاوی زیندانیەو لەوین، واتا لە ژیر زەمینەکە، چوار دەوری ژوورەکانیش ئاسن بوو، کە لەپچە ی پیوہ کرابوو، کۆمەل کۆمەل خەلکیان ئەگرت و ئەیانھینا لەوی کە لەپچە یان ئەکرد، دوای یەک دوو سەعات ئەیانیان برد نەمان ئەزانی بۆ کوئیان ئەبەن، پیچیک هەبوو سەیرم کرد ئافرەتیێک دانیشتووہ، ئەو ئەمنە ی ئیمە ی برد ووتی : ئوم علاء ئوم علاء، میوانت هات، من وا تەسەورم کرد ئەم ژنە ئەمنە تا قسە ی دەم من وەرگریت، بزانی من چی ئەلیم، یان مندالەکانم بۆ ئەوہی هەوال و زانیاری لە من وەرگریت، بە ئافرەتەکەم ووتە تو بۆ گیرایتە؟

ووتی : من سستهرم له نهخوشخانهی (سه ددام)، پیاوه کهم نهسیره،
 تاقه کچیکم ههیه عالی ناوه، تۆمهتی وایان بۆ کردووم گوايه
 داوودهرمان نهنیرم بۆ پيشمه رگه، هه رچه ند نهو وایووت، بهلام
 هیشتا من قهناعتم به قسهکانی نهکرد، بینیم که خواردنمان بۆ
 دینن ئیمه نان دهخوین و نهو نان ناخوا، ئیمه هاتووچومان دهکرد
 بهوناوه داو خۆمان نهشۆرد، نهو هه زۆر بی تاقهت دیار بوو، زۆریش
 نهترسا، تا پییم گووت بۆ والهخۆت نهکهیت؟ نهو تا ئیمهش وهک
 تۆ گیاروین و نان نهخوین، ئیسراحت نهکهین، ئیت زیا تیکه لاو
 بووین و دوا جار بۆم ده رکهوت بهلی راسته نهمه زیندانیه و گیراوه،
 ئینجا نهیووت مه ولودی قه رار نهدهم من پيش ئیوه لی ره ده رچم،
 چونکه نهگه ر ئیوه پيش من لی ره ده رچن نهوا من به ته نها نه مر م له م
 ژیر زه مینه دا، نه مر میش به دلنیا ییه وه شیت نهیم، هه ر له ژیر
 زه مینه دا ژووریک یی تر هه بوو لایه کی گیرا بوو، نهو لاکه ی به تا ک بوو،
 ووتم نه مه چیه نه م ژووره، ووتی به خوا سی پوژه لی ره م ناویرم
 سهیری نهو ژووره بکه م، نازانم چی تیا یه، من پویشتم ده رگا که م
 کرده وه چوومه ژووره وه سه یرم کرد جلی پیاوانه یه، به هه مان شیوه
 قه مسه له و قه میس و شه پو ال کوردی و جه مه دانی و ته زبیح،
 هه موویان له ناو نهو ژووره کو مه ل کرد بوو، نهو شتانه ی تیا بوو.

ده پوژ له و ژیر زه مینه ماینه وه، پوژی (۱۱) یه م منیان بانگ
 کرده بان، چووم بۆ لای به پووه بهری نه من، یه که م پرسیا ری کرد،
 ووتی : براكهت له كوویییه؟

دواتر زۆر پرسیا ری تری کرد، تۆ چۆن گیارویت، بۆ گیاروی له قادر
 کهرهم، ته نانهت ووتی : من ده زانم (فخرالدین نجم الدین محی
 الدین) براته، تۆ ده زانی ئیستا له كوویییه، بهرت نه دهین و هاوکاریت

نهکهین و نامه یهکت بۆ نه نووسین بییه بۆ براكهت، له دل ی خۆمدا
 ووتم نه مانه نه یانه ویت من بکه ن به پیاوی خۆیان، ووتم به هیچ
 شیوه یه ک نه نه توانم بگه مه فخره دین، نه نه توانم نامه وه رگرم و نه
 نه توانم نامه ببه م، ووتی : نه گه ر نه مه نه کهیت له گه ل نه وانی تر
 (نه نفاله کان) حال ت حال نه وان نه بییت، منیش ووتم حال م حال
 نه وانه و نامه نا به م، خۆمیش نه مه م نه ویت، هه تا نه گه ر نامه ش بیه م
 براكه م به قسه ی ئیمه ناکات و نایه ته وه، ووتیان بی ئیمزای بکه،
 منیش ئیمزام کردوو دووباره سوار سه یاره یان کردین و
 گه راند میانه وه بۆ توپزاواو له توپزاواوه بۆ دبس، چه ند پوژیک
 ماینه وه، هه ندیک له جیش شه عبیه کان خه لکی (حه ویجه) بوون،
 عه شایه ر بوون، هه ندیک یان زۆر باش بوون و دل یان به خه لکه که
 ده سووتا، به لام هه ندیک یان خراپ بوون، جیش ه که به سه یاره ی
 زیلی عه سکهری خواردنیان بۆمان نه هینا، پوژیک یان که خواردنیان
 هینا بینیم له کاتی دابه شکردندا نهو کچانه ی شه رمیان نه کردو
 سه یری عه سکهره کان یان نه نه کرد و ته نها قاپه کان یان نه گرت و
 سه یری خواره و یان نه کرد، نه وانیش ناشه (چیشته) گه رمه که یان
 نه کرده بان ده ستیاندا، له حه یبه تا نه وانیش قاپه که یان فره نه داو
 ده ستیان نه سووتا، منیش نه وه م بین ی بۆ به یانی پویشتم قاعه قاعه
 پییانم ووت، (۶) قاعه بوو، ئیمه ش قاعه ی خۆمان، واتا هه مووی
 (۱۲) قاعه بوو، (۶) قاعه ی نه ملاو (۶) قاعه ی نه ولا، هه ر قاعه یه ک
 که سیک سه رپه رشتی نه کرد، له بیرمه به دیعه بوو، ژنیک هه بوو پییان
 ده گووت نایشه عاره ب، من خۆمیش، به به رپرسی قاعه کانم ووت
 پیتان بلیم رازی نابم به هیچ شیوه یه ک بین بۆ وه رگرتنی خواردن،
 هه مووتان بلین ئیزراب نه کهین و نان ناخوین، با بمیرین له برسانا،

ووتیان نه تر سین بمانکوژن و لیمان بدن، یان پیمان بلین کی
پیټانی ووت خواردن وهرمه گرن؟

منیش ووتم گشتان تا وانه که بخنه سهر من، با بیڼ بولا ی من ومن
قسه یان له گه لدا نه که م، بینیم خواردن هات یه که سیک دهرنه چوو
بو خواردن وهرگرتن، ته قه یان کرده ناسماندا، هر له خو یانه وه بو
نه وه ی خه لکه که بترسیټ، چه ندی توره بوون و ووتیان دهرچن بو
نان خواردن یه که سیک دهرنه چوو، چوونه یه که م قاعه ووتیان بو
نایه ن بو خواردن وهرگرتن نه تانه وی ئیزراب بکه ن به رانبه ر به
حکومه ت؟ کی پیټانی ووت؟

ووتیان فلانه که س پیمانی ووتووه، (من خوم ووتم وا بلین بو
نه وه ی خوم جوابیان بده مه وه)، سه یرم کرد نامر قانع و نامر قاعه و
سی چوار جیش شه عبی هاتن بولا م، دایان له په نجره که و
ئیشاره یان بوم کرد ووتیان بیړه دهره وه، منیش چوومه دهره وه،
ووتیان تو پیبانت ووتووه خواردن وهرمه گرن؟

ووتم به لی من پیبانت ووتووه خواردن وهرمه گرن، ووتی نه ی چون
نه مه ت کرد؟ نایا ناترسی وا فرمانی ئیزراب نه ده یت به رانبه ر به
حکومه ت؟

ووتم : من فرمانی نه م ئیزرابه م داوه له سهر شه رف و که رانه تی
خوم و نه م خه لکه ش ئیزرابیان کردووه له سهر شه رف و که رانه تی
خویان، ئیستا له ناومان بدن نه م مانگرتنه ناوه ستینین و نه بی هر
به رده وام بیټ، با بمرین هیچ پیمان ناخوش نییه.

ووتی : بو چی شتیکتان دیوه له م عه سکه رانه ی ئیمه ؟
ووتم : ئیوه خاوه ن دایک و خوشک و خیزان و نامووسن، مه عقوله
کچ شهرم نه کات دست نه بات قاپه که دریژ نه کات بو عه سکه ره که و

سه یری ناکات، یان پیناکه نیټ بده میه وه نه ویش ناشه گهرمه که
نه کاته بان ده ستیان و نه یسووتینی، له بهر نه وه ی سه یری ناوچاوی
ناکات و بده میه وه پی ناکه نیټ؟ ووتم ئیمه نه وه قه بوول ناکه ین،
بابمرین له برسیا، له راستیدا نامر قاعه که نه وه ی پی ناخوش بوو،
ووتی منیش نه وه قه بوول ناکه م، به س یه که داواتان لی نه که م پییان
بلی و بانگیان بکه با دهرچن بیڼ نه مجاره خواردنه که وهرگرن،
به شه رفم به یانی نه پرؤم به سه یاره که وه، به و کومه له وه که
خواردنه که یان هیناوه نه یانگوپم، نه گهر وام نه کرد به یانی خواردن
وهرمه گرن، به س نه مجاره له بهر منداله کان خواردن وهرگرن چونکه
گوناهن، ووتم باشه، دهرچوومه دهره وه و هاتمه ناوه راست قاعه کان،
ئیشاره یه کم کردو ووتم دهرچن بو خواردن وهرگرتنه که، ئیتر چون
زهرده واله دهره چیټ له کونا، نه تگوت زهرده واله ن وا به په له و
کومه ل له قاعه کانه وه دهرچوون، ههره موویان دهرچوون، ئیتر من
له مبه ره وه وه ستام و نامر که ش له و به ره وه و ریزیانم کردو به سره
جوان وه ستان، نامر که به عه سکه ره کانی ووت خواردنه که یان زور
به باشی و ریټ و پیکی بده نی، به یانی نه تانگوپم و کومه لیټ تر
دینم له جیاتی ئیوه، بو به یانی بینیمان سه یاره که و کومه له
عه سکه ره کانیس هر هه مووی گوپیووه، به سایه قی سه یاره ی
خواردنه که شه وه، ئیمه نه و ئیزرابه مان کردو نه وانیش به وشپیوه یه
گویان لی گرتین.

له وی نه خوشی مندال زور بوو، ۱۹۸۸/۴/۱۲ بوو نه نفال کراین،
نه وه نده سه رما و گهرما دابووی له و خه لکه و منداله کان و له بان
زه وی دانیشتبوون، یان به پی زور پی کردبوو، خواردنی باشیش
نه بوو بیخون، زوربه ی تووشی زانتره هاتبوون له گه ل سوریزه، نه م

دوو نه خوشیه یه کی گرتبوو له مندال، پوژانه مندال به (۴ و ۵) نه مردن، نه وانیش نه یانبرد نه یان ناشت، ئیتیر خوومان داوای دکتورمان کرد بو نه وهی چاره سه ری نه و حاله ته بکه یین، وهک و وتم پیشت، چونکه عه ره بیم باش ده زانی بوو بوومه نه لقه ی په یوه ندی له نیوان خه لکه نه نفالکراوه کان و بهرپرسی قاعه کاندای، چووم بو لای نامر قاتعه که و و وتم : دکتورمان بو بیین و نه مانه گوناهن و ا دهمرن، هه موو خه لکه که داوای دکتور ده کهن و من به نوینه رایه تی خه لکه که هاتووم تا نه م داوایه تان پی بلیم، ئیتیر دکتوری عه سکه رییان هیئا، یه که م دکتور که هات بو لامان مزه میتیکی له گه ل بوو سه یرم کرد نه م مزه میته خه لکی (حوریه ی کهرکوه) خوشکه که ی پیشت نه نفال دراوسی ئیمه بوو، ناسیم نه ویش ناسیمی و به دزیه وه قسه مان کرد پیکه وه، ووتی تو چی نه که هیت لیړه؟ به کورتی و وتم : حال و مه سه له گیراوین و ئیستا لیړه یین، دکتوره کان که هاتبوون بو چاره سه ری نه و خه لکه سه عاتی که نه وه ستان، من وهرگیربووم له به نیان مندالی نه خوشیان نه هیئا زو فحسیان نه کردوو داووده رمانیان نه دا پیی، یان موغه زییان بوی هه لئه واسی، منیش سه یری ده ستیانم کردو خو میش هه ندیک شتم نه زانی (نزیکه ی ۶) مانگ لای برازا که م خه و توومه له مه دینه تووب) به حوکم نه وه فییری نه و شتانه بووم، منیش به دکتوره که م نه ووت داووده رمانه کانم بده نی و له سه ری بووم بنووسن چو نییتی به کاره نیانی چونکه ئیوه ته نها سه عاتی که لیړه ن و به و سه عاته ش ناتوانن هه مووی چاره سه ر بکه ن، چونکه ده زانن خه لکه که زوره، نه وانیش ووتیان له ده ست ئیمه نیبه پرسى سه ره وه نه که یین نه گهر رازی بوون ده رمانه کان بو ئیوه به جیئده هیلین، نه گهر رازی نه بوون نه و ده سه لاتمان نیبه،

پویشتن پرسیان کردو هاتنه وه ووتیان هه رچی داووده رمان هه یه بویان به جی بهیلله، پوژانه دکتوره که ده هات و سه عاتی که ده مایه وه بو چاره سه ری خه لکه که، داوای سه عاته که داووده رمانه که نه وه ی مابوو وه بو منیان به جیئده هیشت، منیش نه گه رام به سه ر هه موو منداله کان و نه و نافرته تانه دا که نه خووش بوون، ده رمانم پییان نه دا، موغه زیم بویان هه لئه به ست، چه ند نافرته تی که له و مندالیان بوو خو م ناوکیانم بری، به کورتی عیلاجم نه دا پییان، به نه رکی سه رشانی خو م هه لئه ستام، که خزمه تی نه و خه لکه م نه کرد واهه ستم نه کرد خزمه تی مال و مندالی خو م نه که م، یان که سوکاری زور نزیکی خو م نه که م، هه رچه ند زور هیلاک نه بووم خو م به هیلاک نه نه زانی، که سانیک هه بوون ده یانگوت پیویست ناکات تو و خوت هیلاک بکه هیت، له بهر نه وه ی من مروقیکی شوعی بووم، هه ستم نه کرد به بهرپرسیاریتی، هه ستم نه کرد نه و خه لکه پیویستی زوریان به مننه و ده بییت من هاوکارییان بکه م، تا ویزدانم ئاسووده بییت، بویه به شه و و بهر پوژ له خزمه تیاندابووم و به تایبه تی خه وم زور که م بوو هه ر به لامه وه ئاسایی بوو، ده مزانی چاره نووسمانیش چییه، ئیتیر به م شیوه یه ماینه وه تا پوژیک هاتن و ووتیان سه ری ئیوه یه، ئیمه ش (۷۵۰) که س بووین، کردمانیانه ناو سه یاره ی موقه پته بردمانیان بو تکریت، له تکریت (۱۲) پوژ ماینه وه پوژی (۱۳) مودیر نه منی تکریت هات کردیه جواب ووتی کی عه ره بی نه زانی؟

و وتم من عه ره بی نه زانم، له (دبس) بهرپرسی قاعه بووم، بویه له ویش (تکریت) هه ر بهرپرسی قاعه بووم، نه و خواردنه ی نه یان نه یئا که م بوو، هه ندیک که س به ری نه نه که وت، ناعه داله تیشتی تیا بوو،

به شییکی زۆری بهرده کهوت و به شییکی که می بهرده کهوت، نه یانده زانی وهک یهک و به یه کسانێ دابهشی بکهن، منیش ووتم ئه و خواردنه ی ئه یهینن من خۆم دابهشی ئه کهم به سه ریاندا، هه ستام کو مه لیک کچم ئه هینا و خه لکه کهم (۳ یان ۵) پیکه وه کو ده کرده وه یهک قاپیک له و خواردنه م بۆیان تی ئه کرد له قوزعه ی عه سکه ریدا، خیزان هه بوو (۱۰) کهس بوو، به لام من به و شیوه یه دابه شم ئه کردن، نه فهری (۱) سه موو نیشم پییان ئه دا، مودیر ئه منه که روژیک هات و ووتی : کی عه ره بی ئه زانی؟ ووتم من عه ره بی ئه زانم، ووتی باشه ئیمه (۲) سه عات تر دین و میژیک دین دایه ئین، زهر فیش دینین، توش مترجم (وه رگی پ) به له به ینماندا و پرس یاری ناوی سیانی ئه که یه له خه لکه که و ئه وه ی ئالتوون و پارهی پییه لی وه ره گری و ئه یکه یه به زهر فیکه وه و ناوه کانیانی له سه ر ئه نووسین بۆ ئه وه ی به یانی سه یاره دیته شوینتانا ئه تانبه ن بۆ موجه مه ع، موجه مه عتان بۆ کراوه ته وه، له دلای خۆمدا ووتم ئالتوون و پاره کانمان لی ئه سینن و ئه مانبه ن بۆ مردن نهک موجه مه ع، بزانی له کوی زینده به چالمان ئه کهن، من به لی کدانه وه ی خۆم ئاوهام دانابوو، ووتم باشه، ووتی : دوا ی ئه و ناو نووسینه ئه گه ر پاره و ئالتوونه که هه مووی نه دن، ده زانین، ئیمه ئا فره تیک له خۆمان دین و ته فتیشتان ئه کات ئه گه ر بی و شتنتان پی بگری و هه مووی نه دن پیان، ئه و ئیجرائاتی خۆمان ده که یه له گه لتان، که ئه وان چوون ئه و (۷۵۰) که سه ده یووت باجی ره سمیه به پای تو چی بکه یه باشه؟ گشت پاره و ئالتوونه کانمان بده یه پییان یان گشتی نه دین؟

من ناراسته و خو پییانم ووت : ووتم ئیوه که یفی خۆتانه به س به نسبه ت ئیمه وه، واتا خیزانه که ی خۆم، ئیمه هه موو پاره و ئالتوونمان ناده یه، ئه وه ی له به رچاو نه بی ئه یشارینه وه، قسه که م به وشییوه یه بوو ئه وه ی لی تی بگات ده زانی ده لیم چی، ده یانشارده وه، ئه وه شی لی تینه گه یشت هه لده ستا هه موو پاره و ئالتوونه که ی ده دا پییان، له راستیدا من نه مده توانی راسته و خو بلیم هه مووی بده ن پییان یان هه مووی مه دن پییان، ده ترسام بلیم مه یده ن و پییان بگریا یه و بیانووتایه تاوانی تو یه، بۆیه به و لوغزه قسه م کرد.

دواتر هاتن و ده ستیان به ناو نووسین و شت وه رگرتن کرد، هه تا ده یانکرده گواره ی گو یی کچه کاندای رایان ده کیشا، من ووتم به وشییوه یه نا بی، من خۆم گواره کان له گو ییان ده که مه وه و دایه که نم و پاشان ئه یده مپی تان، ته نها ئیوه به و شیوه یه رایمه کیشن، با ئازاریان پی نه گات، ئیتر له وه به دوا وه خۆم له گو یچکه یی کچه کان گواره کانم ئه کرده وه و ده مدا پییان، ناویانیان ئه نووسی و ئه یانکرده ناو زهر فیکه وه، زهر فه کانی شیان ئه کرده ناو گو نییه که وه (فه رده یه که وه)، تا ته واو بوو، بۆ روژی دوا یه عه سر، سه یرمان کرد سه یاره مان بۆ هات، یه که م که سیش ناو من و منداله کانی من بوو، ئیمه و (۶۵) که سیان کرده ناو سه یاره یه که وه، سه یاره که زۆر بچوک بوو، شوینه کان زۆر نارحه ت بوو، له ناو سه یاره که من به شدارم پی بوو (کو ره که م) خه ریک بوو ئه مرد له با وه شمدا، زۆر نه خۆش بوو، (نه سرین برا ژنمیش خیزانی محمود نجم الدین، کو ره که ی (چۆمان) ی پیبوو، ئه ویش هه ر نه خۆش بوو، وادامان نابوو ووتمان که می ک ری ئه که یه ن و هه ردووکیان ئه مر ن و

له ژیر پیمان داینه نین، (۲۰) ده قیقه له ناو ئه و سه یاره بووین و نه مانئه زانی مه سه له چییه؟ بو ناکه و ئه پری، تومه زه نافره تیک له گه لماندایه ناوی باوکی هه له یه، هه مه شغولی ئه وه بوون، هه سگیان ئه هیئاو ئه برد، سجنه که ی ئیمه له گه ل دائیره ی ئه منی تکریت، مه جالیك (بو شایه ک) مان هه بوو، له و یوه ئه هاتن بو ناو سجنه که، ژنه که ووتی سه یاره یه کم بینیه زور به خیرایی هاتوو ته ناو سجنه که وه ئه مانیش هه موویان چوو نه بو لای سه یاره که و یه کسه ر وهره قه (نووسراویکیان) پی شانیان داوه، سجنه که به ده ستیانه وه شل بووه، وه ک هه والیک گرنگیان پی گه شتی، ئه مه بهرقیه بووه له (سه ددماوه) بو یان هاتوو ئه وانیه نه تان بردوو با له شوین خویان دابنیشن تا به یانی بریاری تایبه تیان بو دهرئه چییت، هاتن و دهرگای سه یاره که یان له ئیمه کرده وه، هه موومان دابه زین، رهنگه (۳۰۰) له و (۷۵۰) که سه له هوشی خو ی چوو بیته وه له ناوه که وتبی، ئه مه نده گهرم بوو، وه شوینیان نارحه ت و تهنگ بوو، ئه گه ر به اتایه و بمانیان بردایه بو شوینی مردن بو نمونه بو نوگره سه لمان یان سه ماوه، که نیازیان بو بمانبه ن، هه مووی هه ر له پری گیانی له ده ست ئه داو ئه مرد، خوا ره حمی کرد دامانیان به زاند، ئیتر ئیسعافیان هیئاو ئه وه ی خراپ بوو بردیان بو نه خو شخانه، به په له په ل ئه هاتن و ئه چوو ن به مه به ستی چاره سه رکردنیان، بو دوا ی مه غریب بینیم معاون ئه منه که هات ووتی وهره خواردن دابه ش بکه، ووتم من خواردن دابه ش ناکه م، ووتی بو؟ ووتم ئیمه تان کوشت، ووتی ئه گه ر به م شه وه بتانمان بردایه ت بو موجه مه ع جیتان ئه کرد؟

ووتم بو نازانین موجه مه ع ئیوه کو ییه؟ ئیمه تان ئه برد بو نوگره سه لمان و له وی ئیمه تان ته واو ئه کرد، ووتی منو گه لیچ؟ ووتم ما احد گلی من ته سه روفاتکم، من ووتم بزبان چی ئه که ن خواردم دابه ش نه کرد، خویان هاتن خیرا خوارده که یان دابه ش کرد، ئه وه ی به ری که وت به ری که وت ئه وه ی به ری نه که وت هه روا مایه وه به برسیتی، ئیتر خه لکه که به تایبه ت ئه وانیه هیچ خواردنیان به رنه که وتبوو ووتیان باجی ره سمیه تو خوا به یانی ئه گه ر خواردنیان هیئا بو مان تو دابه شی بکه، ئه وه تا ئیمه هه ندیکمان خواردنمان به رنه که وتوو که ئه وان دابه شیان کردوو وه تو دابه شت نه کردوو، بو به یانی من خوارده که م دابه ش کرد دیسان، بو به یانی نیوه پو کو پیک هه بوو (حه مه دی) ناوو بو ئه و حه مه ده هاته ژوو ره وه کردیه جواب ووتی بریاری تایبه تیتان بو دهرچوو ته نها بو (جه لال تاله بان ی خزمه ت نه بی)، چونکه له جنسیه که م نووسراوو تاله بان ی ئه یانزانی تاله بانیم، منیش ووتم ئه و چی دهر به سه ئیستا ئه و بو خو ی له ئه مه ریکایه، با هه ر قهراری بو دهرنه چییت، پاشان هیئامانیان بو تو پ زاوا، ئه و کو مه له یه ی له تو پزاوا بوون له گه ل ئیمه دا هیئامانیان بو کرکوک، له کرکوک وه به ره و چه مچه مال و له ویش شه وه بو عه ربه ت، له عه ربه ت ئازادیان کردین، له عه ربه ت کراین به (۳) به شه وه، به شیکی خه لکی که لار بوو، به شیکی خه لکی زه رایه ن بوو، به شیکی خه لکی چه مچه مال بوو، ئیمه یان هیئایه وه بو چه مچه مال و به ردرا ین، دوا ی چه ند پو ژیک به سه ماعه بانگه وازیان کردوو وتیان بین ئه رزتان ئه ده ینی، ئه رزکی دووری بیکه لکیان داپیمان، بیرم کرده وه چی له ده ستمان دیت بو وهرگرته وه ی پارو ئالتوونی ئه و خه لکه؟

به یانیانیک قایمقام بانگمانی کرد و ناومانی نه نووسی، ئافرته تیک لهوی بوو پیریژن بوو، ووتمه پیریژنه که به قایمقام بلی جه نابی قایمقام پارهو ئالتوونه کانمان کهی نه دهنه وه؟

ووتم نه گهر پییتی ووت پارهو ئالتوونی چی؟ خه مت نه بییت من ولام نه دمه وه و ته وای نه که م قسه کانم.

پیریژنه که ووتی : جه نابی قایمقام نهی پارهو ئالتوونه کانمان کهی نه دهنه وه؟

قایمقامه که ووتی : پارهو ئالتوونی چی؟

ووتم : یارمه تیم نه دهیت من تیتبگه یه نم؟

ووتی : فهرموو.

ئیتز منیش بۆیم باس کرد که چۆن پارهو ئالتوونه کانمان لیمان سه ندووه و توویانه دواتر نه تانده ینه وه، له دلی خۆمدا ووتم رهنگه له کۆبوونه وه یه کدا له گهل سه رووی خۆیاندا باسی نه م مه سه له بکه ن و بۆمان بگه رینه وه، دواي هه فته یه که بانگه وازیان کرد ووتیان کی پارهو ئالتوونی لی سه نراوه ته وه له تکریت بابییت وهری بگریته وه، ئیمهش رۆیشتهن وه که چۆن له تکریت کردبوویانه ناو زهرقه وه بهو شیوه یه بۆمانیان گه رانده وه و دایانه وه پیمان و نه یانته وانی بیخۆن.

دلیر که ریم / هیچ له پارهو ئالتوونه کان که می نه کردبوو ؟ له کوی پارهو ئالتوونه کانتان وهرگرته وه ؟

ره سمیه نجم الدین / نه خیر هیچ له پارهو ئالتوونه کانمان که میان نه کردبوو، نه وه ندهی ئیمه بیستییتمان، وه که خۆی بوو، له چه مچه مال هه موویمان وهرگرته وه، واتا له تکریته وه هی نایانه وه بۆ چه مچه مال بۆمان، به داوای قایمقامه کهی چه مچه مال دواي نه وهی

ئیمه باسی حاله که مان بۆی کرد، دواي وهرگرتنه وهی شته کانمان کۆتای بهو گه شته مان هات که له ژیانه وه چووینه نزیک دهر وازه کانی مردنه وه و مردن به چه ندین شیوه خۆی پیشانماندا و هه میشه له گه لمان بوو، به لام هه ندیکمان بران به ره و مردن و ئیمهش به ریکه وت پرگاران بوو له مردن تا باسی نه و مردنه ی نه وان بکه ین و چیرۆکه کانی زیندان و مردن و گریان، ئازارو مه ینه تی، داپران، بۆ دنیا بگریینه وه.

دلیر که ریم / چی چیرۆکیک له کاره ساتی نه نفالدا هه ژانتهی؟ قهت له بیرت ناچیتته وه؟

ره سمیه نجم الدین / نه وکاته ی له (دبس) بووین ، رۆژیکیان یه کیک له جیش شه عبیه کان هات بۆ لام و به منی نه گووت (شیخیه)، ووتی شیخیه به خوا نه م ئیواره کوره که م هاتووه ته وه نه نانی خوار دووه نه ئاوی خوار دووه ته وه، ته نها له سه ر ده م که و تووه و خۆی داوه به زه ویدا من و دایکی چه ندیک تکامان لیی کردووه، کورم چیته پیمان بلی، و توویه تی دایه و باوه زۆرم لی مه که ن باسی بکه م، نه گه ر بۆتانی باس بکه م ئیوهش هیچتان بۆ ناخوریت، ئیوهش بیزار نه بن، ووتی دواي نه وه ی من و دایکی زۆرمان لیی کرد باسی کرد بۆمان، ووتی کوره که م له ره بییه بووه خۆی و هاوړیکانی، پیکه وه سه یریان کردووه له دووره وه شتیک دیاره به ره و لایان دیت، کاتیک سه یری نه که ن نه مه سه گیکه و مندالیک ها به ده میه وه، مناله کهش قوومات کراوه و سه گه که قه پی داوه له قووماته که (قوماشه که ی نه که گۆشته که ی) بۆ نه وه ی منداله که ئازاری پی نه گات، مناله که سه رو قاچی به هه ر دوو دیودا ته که ی دیت، ووتی سه گه که هاوردی بۆلای ئیمه و وه که چۆن بلی

ئىووش مروقن و ئەمەش له ئىوہیە، له بەردەم ئىمە داينا، پاشان
رۆى كەمىك له دوورى ئىمە وه تەماشامانى ئەكرد وهك بپرسىت بزان
ئىوہ چى لى ئەكەن؟

ووتى بىنى ئىمە شەكراوى بۆ دەكەين و دەمچاوى ئەشوین و قاچ و
دەستى پاك ئەكەينه وه و خزمەتى ئەكەين، سەگەكە گەرايه وه بەرەو
دییەكە، ووتى دواتر ئىمەش چووین دامانە دەستى ئەو جىشەى له
تەنىشتان بوون.

دلير كهرىم / پرواتان بەوكابرا عەرەبە كە ئەوہى بۆ گىپرانە وه؟
له كاتىكدا ئىوہ زىندانى بوون و ئەویش پياوى ئەو دەسەلاتەى
بەعس بوو بەو ھەموو دېندەيەى خۆيە وه؟

رەسمیە نجم الدين / بەلى، ئىمە پروامان بەكابراكە كەرد، چونكە له
عەشایەرى ھەويجە بوون، زۆر خەفەتى ئەخوارد بۆمان، زۆر
بەداخە وه بوو بۆمان، چەندین جار بەدزییە وه پارەم ئەدا پىی
شەكرى بۆمان ئەھاورد، پسكىتى بۆم ئەھاورد بەكارتۆن، ئەمدا بە
ئەو منالانەى كە ئەياندە توانى سەموون بخۆن، سەموونى پەق،
مەمنوع بوو شت ھىنان، چەندین جار پارەمان داوہ پى تەماتەى
بۆمان ھىناوہ، ئىمەش ئەماندا بە ئەخۆشەكان، بەنھىنى بۆ ئەوہى
كەس نەزانى، چونكە ئەو خواردنەى ئەياندا پىمان چەور بوو،
منالەكانىش زانترا يان سورىژەيان بوو، پىويستيان بە ماست بوو،
نەك ئەو خواردنانە.

دلير كهرىم / مردنى گەرە زۆر بوو لەوئى؟ جگە لەوہى منالەكان وا
باست كەرد؟

خەلك زۆر ئەمرد، لەبیرمە له دبس پۆژىك دوو ئافرەت مردن، برديان
له مال موختار ئەيانشۆردە وه، كفن و دفنيان ئەكرد لەوئى، گەردىك
ھەبوو دووربوو لەئىمە وه، بەلام ھەر دياربوو لىمانە وه، لەو گەردە
چاليان بۆ ئەكردوخۆليان ئەكردە بانيدا .

دلیر كهريم / پيش نه وهی دیی (كهريم باسام) نه نفال بكریت، ئیوه
ئاگاداری نه وه بوون كه به عس دهیه ویت شالووی نه نفال دهست پی
بكات؟

حه مدیه محمه د جه وه هر/ به لی هه ولمان بیست ووتیان (سه رگه لو
به رگه لو) گیراوه، ته نانهت گونده کانی (ره بات) و (هه زارکانی) و
(کچان) هاتن به ره و خوار، بۆلای ئیمه، مالیك خه لکی (هه زارکانی) و
مال حه سه ن عه لی خه لکی (فه قی مسته فا) له مال کاکه فارس دا
بوون، خه لکی گونده کانی ژور به ره و خوار هاتن، وه ک قولى جان و
لای ئیمه وه ندىك له گونده کانی تر.

دلیر كهريم / ئیوه چ وه ختيك له دیکه ده رچوون و پووتان كرده چ
لايه ك؟ خوٲان برپارتاندا ده رچن يان كه سيك پيى ووتن؟

حه مدیه محمه د جه وه هر/ نزيكه ی هه فته به ك پيش جيهيشتنى
گونده كه مان، هه ندىك پيداويستى و پيخه ف و خواردنمان برده
ده ره وه له نه شكه وت و كه لوزه كاندا شاردمانه وه، ووتمان بزان
دنیا چى لى ديت، مالى وا هه بو وه ره له و چولاييدا داينا، پوزيک
ده مه وئيواره بوو پيشمه رگه هاته لامان، ووتيان جاش و جييش
هاتووه بۆ (بنارگل) و ئيمه نه چين به رده مى لى نه گرین و شهريان
له گه ل ده كه ين، تا ده باب به بان لاشه ماندا نه يه ت مه جاليان پى
ناده ين بيى بۆ گونده کانی تر، ئیوه له شوینی خوٲادا مه جو ليى و بۆ
هيچ شوينيك مه رۆن، ئيتر بۆ شه وه كه ی نان و خواردنمان بۆيان
حازر کردو له گه ل مه شكه ی ماست به (حمۆمين مام وه هاب) دا
بۆيانمان نارد بۆ (ئاوباريك)، شه و دره نكيك حمۆمين هاته وه و وتى
با رابكه ين جييش هاتووه گه يشتووه ته دييه کانی بنارى گل،
(ئاوباريك) و (سوڤى رهزا)، گه ر ده ريان نه يين بيانى هه موومان

حه مدیه محمه د جه وه هر

حه مدیه محمه د جه وه هر كه يه كيكه له
بنه ماله ی برام خانچى ، وه خوى
گيپرايه وه نزيكه ی ۵۵ سال له ديى كهريم
باسام ژياوه، وه سه ره پايى ئازارو
مهينه تيه کانی ژيان و نه و ده رده سه رى
و ناخوشيانه ی به هوى نه نفال ه وه
تووشيان بووه، مملانيى پيرى و
نه خوشيش له زيره كى و بيرتيژيه كه ی
كه م نه كردۆته وه به م شيوه يه باسى
قوربانيانى كاره ساتى نه نفال ديكه يانى
بوكردين و نزيكه ی كاتر ميړيكي بۆ
ته رخان كردين بۆ نه وه ی باسى

نه هاهمه تيه کانی كاره ساتى نه نفالمان بۆ بكات، وه كو مه ك و
هاوكارى كردين بۆ زانيارى له سه ر ئاوايى كهريم باسام و ناوى ژن
و پياو مندال و گه وره و بچووكى ئاوايى، نه و خيژان به خيژان
بۆمانى ژماردو به بيريكى زۆر ورددرشته وه ژماره ی خيژان و
دانيشتوانى پيش نه نفال و ماله هاروبه کانی دى و پوزانى خوشى
ئاوايى و ناخوشى ناو ته لبه نده کانی زيندانى بۆ گيپراينه وه :

دهفه و تئین، بیانی زوو روومانکرده (په مه دان)، بو شه و که گه یشتینه نه وی ته ماشامان کرد که سی تیا نه ماوه، دهنگی ته یاره (فرۆکه دههات له بان که ریم باسام)، پیش ده رچوونمان له ئاوایه که ی خوومان جه ماعت ماموستا عه زه دین (شیوعیه کان) و تیان ئیوه برۆن خووتان پزگار که ن و ئیمه نایهین له م که لۆزانه داخوومان هه شار نه دهین و شه رده کهین، که ئیمه ئاوایمان جیه یشت نه وان له که لۆز (بو بوو) ه که دامابوونه وه تا نیورۆ شه پریان کرد بوو، (جه ماعت شیخ که ریم) یش شه پریان کرد بوو، نیوه برۆ زانیبوویان هیزی پیشمه رگه ناتوانیت بهر به و شالاهه درنده یه ی به عس بگریت و پیشمه رگه کان ماندووی شه پره کانی بناری گل بوون و چند شه و پۆزیک پشوویان نه دابوو، هیزی پزیم توپ و ته یاره و ده بابوه و هه موو جوړه چه کیکیان پیبوو، پیشمه رگه کان شکابوون، بو ئیواره هاتن بو لای ئیمه له ئاواپی (په مه دان)، ووتیان هه موو خانووه کانی که ریم باسام رووخاون و توپ و ته یاره ویرانی کردوون، نه و پۆزه له ترسی ته یاره دا نه مانویرا بو هیچ شویینیک برۆین، تا دنیا تاریک بوو، ئیتر هه ستمان کرد دهنگی فرۆکه ش نه ما، رانمان هی نابوو، قاره ی مهرو بزن و ساوه و گایه ل دنیای نابوو له یه که، له و گفتوگۆیه دابووین برۆین یان نان بخوین پاشان برۆین، هینده مان زانی مام مه جید هاپۆ نه مین و پیاوکی تر له کفری و مله سووره وه هاتن، مال میم په عنه و مام فارس ی له گه ل خو ی برد و نه حمه د تاتی میناش که و ته ته کیان و له گه لیان پویششت و هه موویان چوون بو قولیجان، ئیمه ش جه ماعت مال عه زه ی کاکه حه مه یه و مال شیخ توفیق و مال شیخ ساله حه، بناری گل گشتی هات، مال مام ساله ح، هاویری شوانه ژنه که ی ماره بری بوو هیشتا

نه یگواستبووه وه، خو ی ده زگیریانی له وی بوون، گشتمان له په مه دان به و شه وه یه کمان گرت، به و شه وه روومان کرده ئاواپی (به که ره گه ره) و نه مان توانی بمینینه وه و دیسان که وتینه پری و ده ستمان داله بهر تا به یانی زوو گه یشتینه بان که لۆز (هه سه ن پرچن)، به یانی زوو ووتیان هه مووتان برۆنه که لۆزه که وه ئیستا له گه ل پۆزه وه بوون ته یاره هه لده ستی، تا عه سیریکی دره نگ له وی ماینه وه و درنه چووین، دره نگیک که لۆزه که مان به جیه یشت و روومان کرده ناو ئاوایه که (هه سه ن پرچن) و (هیشتا خو ر مابوو) هه ریه که و ته شتیک نانمان کردو و پیاهه کان چوونه که لۆزه که وه، نان و ماستمان بو یان نارد، حمه جان کوپم ووتی :

(دایه ده مه ویت ته راش بکه م، بابام حاجی نه جمه دین مردووه تا ئیستا ته راشم نه کردوو) منیش شته کانم بو ی ناردوو ته راشی کرد. هیشتا چله ی حاجی نجم الدین نه کرابوو نه و کاره ساته قهوما، تا ئیمه ئیشه کانمان کرد پیاهه کانیش خو یان ناماده کرد بوو، هه ر به و شه وه که وتینه پری تا گه یشتینه گوندی (به گ زاده)، هه ر له وی شه وه و به بی وه ستان که وتینه پری تا خو ر که وتن گه یشتینه بان که ل (برایم غولام)، سه یرمان کرد جیش و جاش رووی کردو وه ته نه و ده شته، ئیمه ش به ره و قادر که ره م نه چین، هه ر له وی پیاهه کان به چه ک و تا قمه وه جیابوونه وه و به ئیمه ی ئافره ته کانیا ن ووت ئیوه (ژن و مناله کان) برۆن و خه می ئیمه تان نه بی که س حه قی به سه ر ژن و مناله وه نیه، و تیان ئیمه چه کدارین و خو مان ته سلیم مسته شاریک نه کهین، عه سه که ریه کان هاتن پیاهه کانیا ن گرت و سواری (ئیقه) یانیا ن کردو به لای ئیمه دا بر دیا نیا ن، پیاهه کانیا ن هه ر نه و کاته بر دبوو بو قاعه کان (سه نگاو) تا به یانی نان و ئاویان

نه دابوونی، له ویشه وه بۆ سلیمانی، ئیمه ش ئه و شه وه هاتینه قادر کهرهم مال فاتیح گول په موو، مال حه سیب له وی بوو، خه لکیکی زور له وی بوون، نیت هه والی نه وه مان بیست موختار به سه ماعه بانگی کردوه نه وه ی مال و مندالی ناوایه کان له مالیان بیست وه ئه وان حسابیان بۆ ده کین، بویه چووین بۆ (مه جموعه که) ی خوار قادر کهرهم، سی شه و له وی ماینه وه ناسیارو خزم نان و سه موون و شتیان بۆمان نارد وه مال میم ئیلهام و کهریم برام له کهرکوک، شه ویک له مال فاتیح و سی شه و له مه جموعه که و اتا چوار شه و له قادر کهرهم ماینه وه، ته نها عه زیز حاجی نجم الدین و ئه مین حاجی نجم الدین له گه لمان بوون، چونکه عه زیز له گه ل ئیمه هات و وتی مال و مناله کهم جینا هیلم و ئه مین شو برامیش له گه ل رانه که دابوو، به ته مه نیش بوون بویه له گه ل پیا وه کاندانیا نیان برد.

دلیر کهریم / باشه له وی له مه جموعه که ده ورتان نه گیرابوو؟ خه لک ده ی توانی سه ردانتان بکات و شتتان بۆ بیینی؟ یان نه تان ده وتوانی رابکه ن؟

حه مدیه محمه د جه وه هر / به لی خه لک ده ی توانی سه ردانمان بکات، که س زوری لینه کردین و خه لک خوی ده چوو بۆ قادر کهرهم ناوی ده نووسی، ده یانووت خانووتان بۆ کراوه (له موسل) بویه خه لک نه ی ده زانی وایه، هیچمان جینه هیشت بوو، له بیرمه میمکم نه جمه (خیزان حاجی نجم الدین) فه ره نجی شوانه که ی هی نابوو قوله که یمان له نوگره سه لمان کرده به رگی مه تاره ی ئاو خواردن، به خوا نه مانزانی حکومه ت و امان لی ده کات ئه گینا هر له که ئۆزه کاندان ده ماینه وه نه ده هاتینه به رده ستی وا به ئاسانی، کاتی که له قادر کهرهمیش بارمانیان کرد له که له که ی (ئالیاه) هه وت زیل

(ئیقا) بووین، تووشی جه ماعه تیک بووین ووتیان ئه مه مسته شاریکه ناوی (موعته سه م) ه، چاوی به ژن و مندال کهوت ووتی شه وه بۆ کو ی ده پۆن؟ تو ره بوو سی زیلی گه رانده وه بۆ قادر کهرهم، ووتی ناهیلیم بیانبه ن، عه سه که ریه کانیش به عاره بی ووتیان یه ک زیلی تر بگه ریننه وه هه رچی نه فه ری تیا یه ده یانکوژین.

دلیر کهریم / واتا ئه و مسته شاره باش بوو له گه لتان و له به رژه وه ندی ئیوه قسه ی کرد؟

حه مدیه محمه د جه وه هر / به لی شه و مسته شاربوو، ده یزانی ئیمه راپیچی مه رگ ده کریین بویه ناواها دا کوکی ده کردلیمان و ده یویست بمانگه ری نیته وه بۆ قادر کهرهم و نه مانبه ن به ره و خوار.

بۆ نیوه پۆ گه یشتینه لیواکه ی چه مچه مال و له وی دامانیان به زاندو وتیان هر به ته نیش زیه کانه وه بووه ستن کو پته ره که هاته بان سه رمان و په سمی گرتین و پۆشت، پاشان ووتیان یا لآ سه رکه ون و راسته وخۆ بردمانیان بۆ کهرکوک، له ویشه وه بۆ (تۆپ زاوا)، یه که م پۆژ په مه زان له وی بووین، سی شه و له ویش ماینه وه.

دلیر کهریم / له وی پیا وه کانتان بیینی؟

حه مدیه محمه د جه وه هر / به لی، به به رچاوی ئیمه وه ده ده گه نجه کانیان ده بر بۆ ئاوده ست به ده ست وچاو به ستراوی، جلوه برگیان له بهر نه بوو ته نها قه میسیک نه بیست، باران له سه ر ده باری، عه سه که ریک له پی شیان وه وه یه کی که له دوایانه وه بوو، چی کی بیلیان ئه داوه بان پشتیاندا شوینه که ی ده که وت، شه وه کارم ها پۆ نه جم، دایکی له ناو زیله که دابوو، ئیمه بار ئه کراین و ئه وان دائه به زین، ووتی یارمه تی دایکم ئه ده م به ته مه نه تا دابه زیت، ویستی باوش بدات له دایکی و به کییل هاتن پییدا و پالیان خست و

به پۆستال چوونه سه‌ری، کردیانه قه‌مه‌سه‌له‌که‌ی به‌ریدا دایکه‌ن خه‌ریک بوو بآلی بشکینن، ووتیان ئیمه خۆمان دایانده‌به‌زینن، هه‌موویان کرده قاعه‌که‌وه، ئەو پۆژه ئیمه بارکراین.

دلیر کهریم / له توپ زاوا ئافره‌ته گه‌نج و پیروبه‌ته‌مه‌نه‌کانیان جیاکرده‌وه؟

حه‌مدیه محمه‌د جه‌وه‌ر / به‌لی هه‌ریه‌که‌م پۆژی گه‌یشتنمان به‌وی جیایان کردینه‌وه، جه‌ماعه‌تی (گه‌نجه‌کان) وه‌ک په‌حمه‌و په‌سمی و که‌ژال و ئەوان بران بۆ دبس و تکریت و ته‌نها یه‌ک شه‌و له توپزاوا مانه‌وه، ئیمه‌ش سی شه‌و له‌وی ماینه‌وه‌و بارکراین بۆ (نوگره‌ سه‌لمان)، سه‌عات هه‌شتی سه‌ره‌له‌به‌یانی دوانزه (١٢) مونشه‌ئیه‌یان لیمان بارکرد بۆ نوگره‌سه‌لمان، شه‌ویک پێش شه‌وی بمانبه‌ن پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌کانیش که تا ئەوکاته له‌گه‌لمان بوون لیمان جیاکرانه‌وه‌و به‌یانی پیاو و ژن به‌جیابران (وه‌ک می‌رده‌که‌م عه‌زیز نجم الدین)، تا گه‌یشتینه‌وه‌ی ته‌نها حه‌وتی مایه‌وه‌وه‌ هه‌ر دانیه‌کیان بۆ شوینیک بردو ئیتر نازانم چیان لییانکرد.

دلیر کهریم / پاره‌تان پی بوو دواي ئه‌وه‌ی خیزانه‌که‌تان جیاکرایه‌وه له‌یه‌ک، پیاوه‌کان داب‌پران، پاشان کچ و منداڵ و گه‌نجه‌کان جیاکرانه‌وه، ئیوه چۆن ژیاقتان ده‌گوزهراند؟

حه‌مدیه محمه‌د جه‌وه‌ر / پێش شه‌وی له توپزاوا له‌یه‌ک جیاکریینه‌وه کورپکی گه‌نجی شیعه که نانی ته‌وزیع شه‌کرد دواي شه‌وی دلنیا بوو عه‌سکه‌ریه‌کان دیارن به‌ می‌رده‌که‌می ووت وریابن دزو جه‌رده‌و راو‌پووت شه‌کری و بیانی ده‌تانگوازنه‌وه چیتان هه‌یه با له‌یه‌ک شوین نه‌مینی و له‌چه‌ند شوینیک و لای چه‌ند که‌سیک دایبنین ده‌تانبه‌ش بۆ شوینی تر، ئیمه‌ش سه‌ره‌تا وامانزانی

درو‌ده‌کات، ووتمان به‌خوا په‌نگه‌ خۆی دزییت و بیه‌ویت بزانییت پاره‌مان پێیه‌یان نا، دواتر بۆمان ده‌رکه‌وت راست ده‌کات، عه‌زیز می‌ردم (٧٠٠) دینار پاره‌ی هه‌یوان فرۆشتنی پیبوو، (١٠٠٠) دیناری دابوو ده‌ست (ئالای) خوشکی و (٧٠٠) ی لای خۆی بوو، تازه هه‌یوانمان فرۆشتبوو، دابه‌شی کرد لیمان، پینج مانگ و بیست پۆژ له نوگره‌ سه‌لمان ماینه‌وه، یه‌ک مانگی سه‌ره‌تا (په‌مه‌زان) تا جه‌ژن خواردنیان باش شه‌دا پیمان، دواتر زۆر خراب بوو، نیوه‌پۆ به‌ نیوه‌پۆ سی سه‌موونیان شه‌دا پیمان، نه‌ چای نه‌ ئاو، ئاوه‌که‌ زۆر تال بوو به‌که‌لکی خواردن نه‌ده‌هات ناچاری نه‌بوویه، له‌وی دیسان پیاوه به‌ته‌مه‌ن و ژنه‌کانیان کرده قاعه‌وه، نزیکبووین له‌یه‌که‌وه به‌لام تیکه‌ل نه‌بووین، یه‌کترمان ده‌بینی، دواي ماوه‌یه‌ک ووتیان کێ نه‌خۆشه‌و به‌ته‌مه‌نه‌ ناوی نه‌نووسین بۆ شه‌وه‌ی بپۆنه‌وه، ئیتر (فایه‌ق کویخا برایم و عه‌زیز می‌ردم) ووتیان بۆ خاتر خوا ناوتان مه‌نووسن په‌نگه‌ بیانبه‌ن بیانکه‌نه‌ ناو به‌حه‌ره‌وه، یان ژیر خۆله‌وه، یه‌که‌مجار نه‌مانویرا خۆمان ناو‌نووس بکه‌ین بۆ ئازادبوون، شه‌ترساین بمانبه‌ن بمانکوژن، نه‌مانزانی بۆ کویمان ده‌به‌ن، ووتمان با هه‌ر له‌وی بمینینه‌وه باشتره، هه‌رچه‌ند تیکه‌ل نه‌بووین به‌لام ژن و پیاوه‌کان یه‌کترمان ده‌دی، مام فایه‌ق و مه‌جید له‌کانی عوبیدو عه‌زه‌دین برای فایه‌ق ئاغا له‌په‌بات، له‌وی بوون به‌لام هه‌والی گه‌نجه‌کانمان نه‌ئەزانی، دواي هاتن و پۆشتنی چه‌ندین قافله، زانیمان پیره‌کانیان شه‌بردو گه‌نجه‌کانیان شه‌هینا بۆ شه‌وی، هه‌ر قافله‌ی (٥٠٠) که‌س ده‌بوو، بی که‌م و بی زیاد، نه‌یاند هه‌یلا ناوی یه‌ک که‌س نه‌زیاد بییت و نه‌که‌م، بۆ شه‌و مه‌به‌سته‌ش ده‌یان جار حسابیان شه‌کرد، جاریکیان یه‌ک که‌سیان زیادبوو له‌ریگا دایانبه‌زان

و عهسکه ږیه کان بردیا نه وه بؤ ناو قاعه که، ووتی هه له مان کردو وه، (حه مدهی وه ستا ره شید) هه یه ژن ساییر جه بار، ناوی نووسی له گهل ئیمه دا، خیزان ره شید فه تی له دبسه وه په وانه ی لای ئیمه کران له نوگره سه لمان، چووینه لایان، خرم و ناسیاری زور بوون، ووتیان و هلآ ئیمه لای گه نجه کانی ئیوه وه هاتین بؤ ئیره، ووتیان قه دری و سه عدی و جه ماعه نتمان هه مووی بینووه به خوا شوینیان نه ونده خوشه شوینی خو شووشتن و نان خواردن و ږیگه و جیگه ی باشیان هه یه، ووتمان و هلآ باشه مادام هه والی مناله کانمان زانی و هان له وی.

به لآم ئیمه به بو نه ی (ره سمی) براژنمه وه نه ترساین، ووتمان ره سمی زمانه که باش نه زانی و تیگه یشتووه بؤ هه رکوی ږون نه ویان له گهل بیټ دانامینن، مردن و ژیانیان ږیکه وه بیټ باشه، به لآم ووتیان گشتیان په وانه ی نه م شوینه نه کرین، ناو گشتی نوسراوه و ناماده کاریان بؤ کردو وه، سی و هجه ږیریان له وی ډه رکرد و سی و هجه گه نجیان هیئا بؤ نه وی، ئیمه و هجه ی سییه م بووین، دو و هجه که ی ږیشوویان بردو هه والمان بیست راسته ږرگار نه کرین و نه کوژراون، له شاردا بؤ خو یان ژیان ده گوزهرینن، چونکه ناسیار له شاره وه سه ری نه دا له توپ زاوا و نه وانیش خه به ریان نه دا به ئیمه، بیستمان ووتیان والی بابا فارس به ربووه و ها له سمودو که لار، ئینجا ووتمان به خوا هه رچوون ده بیټ نه بی ناو بنووسین، خالو ژنم (نجمه) ووتی عزیز کوږم هیچمان نه ماو خه ریکه نه مرین و ته و او نه بین بی بمبه بؤ لای حاجی ساله ح (خو یلین) (چه ند سالیکه مردو وه)، بؤ نه وه ی ناومان بنووسیت، من و خالو ژنم و عزیز میږدم و کاکی عه بدولآو میم ته مین هاتینه خواره وه بؤ

ناو نووسین، کاکی مندال بوو له گهل نه زیمیه خوشک حمه ی که ږیم ناغا بوو په وانه ی نه وی کرابوون، ئیتر ووتی من لای میمکم نه جمه نه بم و بؤ هیچ شوینیک ناچم، به خوا نه ونده به که لکمان هاتووه تا بمرم له چاکه ی کاکی ډه رناچم، ناوی بو مان ده هیئا و به رده سستی ډه کردین، هاتینه لای حاجی ساله ح و به عاره به که ی ووت ناوی بنووسه، ناو خالو ژنم نه جمه یان نووسی، نه ویش ووتی نه ی کوږه که م عه زین، ووتیان کامه کوږته؟ ووتی نه مه تا عه زین نجم الدین، نه ویشیان نووسی ووتی نه ی خوشکه که م، ناو میم ته مینیشیان نووسی، عه زین میږدم ووتی و هلآ تا ناو خیزانه که م نه نووسن منیش نارو م، پاشان ناوی منیان نووسی، جاریکی تر خالو ژنم ووتی نه ی نه م کوږه؟ ووتیان نه و کوږه ناوی چیه ووتی : هه مید عه بدولآ (چونکه کاکی له جنسیه دا ناوی هه میده)، ناوی هه موومانیان نووسی، وهک ووتم (حه مده ی وه ستا ره شید) ژن ساییر جه بار، خو ی ناوی نووسی، ستار و سایرو سه مین له وین، سی ږیاوی ږیرن ته نها (حه مدیه) نان و چاییان بؤ ده کات و ناویان بؤ دینی و به رده سستیان ده کات، (حه مدیه و سه وله ی کچ وه ستا ره شید له وی بوون) هه مده ناوی نووسی، شه و نه و که سانه ی ناویان نووسی بوو جیا کرانه وه بؤ نه وه ی که س نه یه ته ناومانه وه، نه وان هه ش ناویان نه نوسراوو به جیا کرانه قاعه یه که وه، ئیمه هه ش به جیا، ډه رگیان له سه ر ئیمه هه ش داخست و نه یاننده هیئا بجینه ډه ره وه، هه رسی براکه (ستارو سایرو سه مین) ووتیان به خوا ناهیلین به ته نیا ږو یت و بؤ ناو خو ت نووسی هه؟ نه ی ئیمه سی ږیرین به ته نها لیره چی بکه ین؟

ووتیان هەر هیچ نه بووایه ناو پیاوه کهی خۆت بنووسایه، ئیمه ناهیلین پرۆیت، بهیانی زوو ووتیان یا نا ئه وهی ناوی نووسراوه بابیته خواره وه و زیل حازره باریان ده کهین، همدیه ووتی من نارۆمه وه تا پیاوه که میش نه نیرنه وه، ئه و پیره به ته نه چۆن جیبیلیم؟ عه سه کهریه کانیش ناوی یه کیکیان سه پیره وه و جیا یان کرده وه و میرده کهی همدیه یان هی ناو ناویان نووسی، هەر (۵۰۰) که سه که حساب کران و بارمانیان کرد له سه عات ۸، هاوردمانیان بو توپ زاوا، له وئ دابه زین، پیاوه کان نویتیان کردو ئیسه راهه تیکیان کرد، من خۆم له بهر هیلاکی نه متوانی وه هەر دانه به زیم، ئه وه نده له پری لایان ئه داو تاخیرمانیان ئه کرد هەر کوشتمانیان، له توپ زاوا نه ماینه وه، هاوردمانیان وه بو سلیمانی و له وئ له قاعه کهی سلیمانی بهرمانیان دا.

قادر کهرهم چۆل کرابوو، هه موو خزم و ناسیاره کانمان له چم چمال بوون، مال مام فارس و مهردان و عومهر و ئه حمه د ته قه ل و عه ته و زۆری تر، ئیمه ش پرومان کرده چه مچه مال، له مال خه لکدا ژیانمان ده برده سه ر، له و گوزهرانه خوشه ی ناواییه وه هاتین بو ناو دۆزه خی ناحیه و ئۆردوگا، نزیکه ی ۲۵ پۆژیک له مال ئه مین حاجی محمه ددا بووم، زیندانی و کۆله مه رگی وایلی کردبووین وه ک کۆتره دارمان لی هاتبوو ته نه ا دانه نیشته ی و نه مانده توانی زۆر بجولین.

دلیر کهریم / ژیانقان له سجنه کاندای چۆن بوو؟ خه لک ده مرد به وئ نه بوونی خواردن و ئازاردان و هیلاکی و نه خوشی و ته نگه بهریه وه؟

همدیه محمه د جه وه هر / به لی تا ئیمه له وئ بووین شتی که نه بوو به ناوی ژیان وه دلمان پیی خوش بیته که ده ژین، پۆژی و هه بوو

ده کهس ده مرد و فری دهدرا، به لام دواي ئیمه عافاته کهی دا باشته بوو، (حه سه ن عه لی عه بدولره حمان) له وئ هاته وه ووتی ته نکهره ناویان هی ناوه و ناویان دابه ش کردوو، ده یگوت به قورنان له پۆژیکدا چل که سم شووردوو ته وه و گیانی له ده ست داوه، ته نکهره ناوه که ژه هریان تیکردبوو، په نگه کهی زه رده بووه و ئه وهی وه ریگرتوووه و خواردوو یه تیه وه تووش بووه، ووتی ئه وهی جلیکانی هه بوو ناوی تیکردبوو باشته بوو ده رشایه وه یان تووشی زگ چوون ده بوو نه خوش ده کهوت و دواي دوو پۆژ باش ده بوو، ئه وهی مه تاره ی باغه ی پۆنی هه بوو له بچووکه بان سووره کان، حوسین ئه حه و جه مه ی ژن نه جم له وه یان هه بوو، یه کسه ر له گه ل خواردنه وهی ناوه که دا گیانیان له ده ست دا بوو.

دلیر کهریم / تو وه که سیکی ئه نفالکراو له و ماوه یه ی زیندانی دا چی پروداویکت بینی زۆر خه مت بوئ خوارد بیته، کاریگه ری له سه رت جیه ی شت بیته؟

همدیه محمه د جه وه هر / بیهینه پیی ش چاوی خۆت، ژنی که له دیهاته کهی خۆیدا چۆن ژیاوه، خاوه ن پیاو و کوپو براو خزم و کهس و رانه مهرو تراکتهر، له زیندانی کدا بیته نه پیاو و کوپو خزمی لابی و نه دیناریکی پی بیته و منداله کهی نه خوش بیته و بگیریته، تیرزگی خۆی نان نه بی بیخوا، ران و مهرو مالاتی به جیه ی شت بیته و له بری نانی گهرم و که ره و ماست و دۆینه، سه موونی په قی ده ست نه که ویت بیخوات و بیداته منداله کهی، قیرته قیرتی ژن و هات و هاواری مندال، ئه مانه بللی له ییری ئیمه بچنه وه؟ له نوگره سه لمان گه نجیک هه بوو به ناوی (حه حاج) قه له وئ یکی ره ش ئه سمه ری ئه بوو شوارب بوو، شوارب په شیکی که ته بوو، کاتی که

ژنه کان سره یان گرتبوو بۆ وه گرگرتنی دهرمان، منیش ماوه یه کی زۆر بوو نه خووش که وتبووم ووتیان دکتۆر هاتوو دهرمان ئەدات به نه خووشه کان، به کییل و سۆنده وه که وته گیان ژن، هه موو ژنه کانی خسته ملی یه کتردا، ژن داماو بی هیژو نه خووش، نه ییده توانی هه لسیته سه رپی، که حه جاج ئەیدا له ژنه کان ئەوهی که میک توانای بوو باشتر بوو، به لام من نه متوانی هه لسم تا عه زیز میردم دستمی گرت و ویستی له دهستی پرگرم بکات حه جاج هات و یه که کییلای داوه بان پشتهدا، سی شهو و سی رۆژ من به بۆنه ی ئەوه کییله وه ده منالاند، میرده کهم بۆ گالته ووتی به لکو ئەوه کییله نه خووشیه که ت چاک بکات !

من ناتوانم ئەوه دیمه نه له بیر بکه م، پۆژیک له یه کییک له حه ره سه کانم پرسى که ی بهرمان ئەدهن؟

ووتی : بهرتان ئەدهین، بپۆن له قاعه که دا وه که سه گ بتۆپن، ووتی کورد گشتی شه پرمان له گه ل ده کات، جه لال تاله بانى شه پرمان له گه ل ده کات، حکومه ت ئیوه ی بۆ مردن هینا وه ته ئەم شوینه، ئەم شوینه هیما یه که بۆ مردن، پیاو باشی تیا بوو ده هاتنه لامان ده یانگوت : عه یبه به ژنه کان بلین با که لوپه له کانیا ن که شۆردیا ن له ناو قاعه که هه لیخه ن نه که له ده ره وه .

دلیر که ریم / ئەى سه گ هه بوو له نزیکتان؟ بیستتان مردوه کان بخوات یان بینیتان؟

حه مدیه محمه د جه وه هر / قاعه کان زۆربوون، به سی سیمی قات له بان قات ده وه درابوون، ته نها دوو ده رگای هه بوو یه کیکیان بۆ عه سه که ریه کان و یه کیکیشیان بۆ هاتوچۆی زبل رشاندن و هینان و بردنی ئەنفاله کان، ئەوانه ش زیاتر پیاوه کان ده یانکرد نه که ژنه کان،

میرده کهم ووتی مندالیک مرد کفن نه بوو سه رپۆشی دایکه که یان هینا پیچایان پییه وه و چاوه کانیا ن له یه که نه نابوو، چاوه کانی شین و جوان بوون، ئەلی به خوا چاوی ئەوه منداله م قهت له یادناچی، کاتیک بردمان بۆ ئەوه ی بیخه یه نه چال، سه یرمان کرد سه گه ره ش و کۆمه له سه گیکی تر ته رمی ژنیکیان له ژیر خۆله که ده رکردبوو، سه گه ره ش ناقره ی ته رمی ژنه که ی گرتبوو، ده یان شه کانه وه و خۆله که له قژی ژنه که ده که وه ته خواره وه، پیسته که ی لای زگی کرم لیی دابوو، کردمانه به ردداد به دین له سه گه که وه دووری بخه یه وه له لاشه که، له ولاره حه ره سه کان له ئیمه توپه بوون و قاریان هات، ووتی ئیتر خویان سه گه کانیا ن لادا.

سایر که لانی هه یه که دواتر هه ر کۆچی دوا یی کرد له وى، بۆ خوا لاشه که ی دریژکرد له ناو خۆله که داو بانى دابوو، قه برو نه بوو، ته نها خۆل ده کرا به سه ر لاشه که داو ته واو، بپروام وایه هه ر بۆنى ئەوه لاشه یه چوو ه سه ریداو خۆیشی دواتر مرد.

کاتیک ده مانگوت ئیوه بۆ قه بر بۆ مردوه کان نا که ن؟ ولامیا ن ئەدایه وه بپۆن بۆ قیامه ت ئیوه قه برتان بۆ چییه؟ ئەوه تا جه ماعه تی بارزانی هه موویمان له و چیا یانه فریدا وه ئیسکه کانی چه ند هه زاریکیان له و که لۆزانیه، ده یانگوت پروح ده پروات بۆ قیامه ت لاشه قه بری بۆ چییه؟

دلیر که ریم / چه ند که س بوون ئازاد کران پیکه وه؟

حه مدیه محمه د جه وه هر / ۵۰۰ که س نه که مترو نه زیاتر، ۵۰۰ پیروپه که که وته یان له وى ده رده کردو ۵۰۰ گه نجیا ن ئەبرد بۆ ئەوى، به یه که شیوه، ۵۰۰ گه نجیا ن (کوپرکچ عازهب و مندال) له دبس و توپزاوا وه ئەبرد بۆ نوگره سه لمان و له وی شه وه ئەوه نده پیریا ن

ئههیناو بهریان ئه دا، وهك حه مهی كور ئه حمه د غالب مندالێك بوو له سه وه لهی دایکی پریان كردبوو، ئه وه به جیاهاتبوو له گه له گه نهجه كانداو دایكیشی له گه له پیره كان بوو، ژنه كهی مام قادر حه مهی غالب و منداله كانی ئه وانیش له وی بوون، وهك و وتم هاوردمانیا نه سلیمانی و له وی كه لارو سمودی بو لای خویمان و چه مچه مالی و شوینه كانی تریش بو لای خویمان برانه وه، له قایمقامیه ت و وتیان كی كه فیلتانه؟ كاك فارس مام فه ریق (یادی به خیر) و وتی من ده بمه كه فیلیان، چونكه ئه وه نه گیرابوو، چونكه له وه خیزانه ته نها مام فارس خووی و تاتی ره عنه ی خوشکی به ده ره وه بوون و نه گیرابوو، له گه له په روین كچیدا (مندال بوو) له گه له راندا بوون نه گیران، فه رید خیزانیشی له نوگره سه لمان بوو لای ئیمه، كاتی به ردانمان خزم و ناسیاری زور له وی بوون وهك عه لی حوسین سه یاره ی هاورد ه شوینمان و ئه حمه د ته قه له هات و كاك عه لی بردمانی بو مال خویمان، تاتی میناو گورجی و ئاسكه گشتیان هاتن بو لامان.

ئه وه م له بیرچوو باسی بكه م، ئاخو جار كه زانیمان له سجن ده رمان ئه كه ن، عه زیز میردم و وتی من دلنیام منداله كانمان هه ر په وان ه ی ئه م شوینه ده كرین، بویه من پاره ی زورم پییه، ۲۰۰ دیناری داوه ده ست (شه و كه ت خه لكی قه والی) و وتی تو منداله كانمان ئه ناسی (كه ژال و سه عدییه) ئه گه ر هاتنه ئیره بیده ره ده ستیان، و وتمان ئیمه ناومان نووسراوه بو به ردان به لام ئیوه ناوتان نه نووسراوه و جارێك هه ر لی ره ده میننه وه، كه ئیمه گه یشتینه مال خزمه كان له چه مچه مال باجی ئیلهام خیزان كاك كه مال له كه ركوك هات بولا مان، و وتی هه والمان هه یه منداله كان خویمان گشتیان ناو نووسراون له دبسه وه ئه مرۆ بو نوگره سه لمان ده برین، ئه وه پرۆژه

زور گریاین بو منداله كان، باجی ئیلهام و وتی من خه لك ئه ناسم تا بوم بكریت ناهیلیم نه قلیان بكه ن، سه یرمان لیها ت بو كه ریم برام له كه ركوك و كاك جاسم دیاریان نییه بیی بولا مان، ئه وه شه وه له مال كاك ئه حمه د بووین، میم گوله زور خزمه تی كر دین، فاتم كاك عبدا له زیز له وی بوو (كه له قادر كه ره م پرایكردو نه گیرا)، بووکی مام نوری بوو، ئاویان بومان گه رم كردو كه لوپه لی پاكیان بومان هاوردو خویمان شوژد، و ئیسه راحه تیکی باشمان كرد، به یانی خه به رمان زانی (ئارام كور كاك جاسم) له نه خو شخانه ی به غداد مر دووه، بویه دیاریان نییه، بیانی زوو كه ریم برام و هوشیار كورم هاتن بولا مان، بو چه مچه مال .

دلیر كه ریم / بو هوشیار كورتان نه گیرابوو؟ له گه له ئیوه نه بوو له سجدنا؟ له كاتیكا له كه ریم باسام پیكه وه بوون.

حه مدیه محه مه د جه وه ر / هوشیار له كه ریم باسامه وه تا قادر كه ره م له گه لمان بوو، له قادر كه ره م ئه وكاته ی له مچه مه عه قورا كه بووین كه ریم برام له كه ركوكه وه هات بو سه ردانمان و ئه ومان داوه ده ستی بیبات له گه له خو ی.

دلیر كه ریم / وا تا ده تانتوانی مندال ده ريكه ن و پاكه ن؟ ئه ی بو هه موو منداله كانتان نه نار د بو كه ركوك؟

حه مدیه محه مه د جه وه ر / مه سه له كه نه زانین بوو، له وه بر وایه دا نه بووین به عس و امان لی ده كات ئه گینا هه موومان ده ربا زده بووین، كی بر وایه ده كات ژن و پیاوو مندال و كور و كچی بی تاوان و ئیسه كه ری مال خو ی بده ستی حكو مه تی خو ی زیندانی بكری و له ناو بیری، دواتر هوشیار ئیمه نه ماننارد، به لكو به رپكه وت خو ی و وتی من له گه له خالومدا ئه چم بو مال خالوم له كه ركوك، و وتمان

باشه، نهك ئه وهى بزائين ئيمه دهرين و با ههولئى ئازادكردنى ئه وه بدهين، ئه گهر بمانزاناييه هه موومان به جورئك خومان دهر باز ئه كرد، ته نها هوشيار نه بوو، فاتم عه بدلعه زيزخورشيدو ته لعات خوشكى له كاتى باركردنماندا بۆ ناو زيله كان رايان كرد، له نيوه ي ريگا ته لعات خوشكى گه رايه وه بۆلامان و عه سكه ريه كان باريان كردو كرديانه ناو سه ياره كه وه، به خوا له شوينيشى نه هاتن، به لام فاتم راي كردو ههر نه گيرا، رايكرد بۆ قادر كهرم و له مال خزمه كانيان خوى هشارداو به ئاسانى دهرچوو، ئه گهر راي نه كرايه وهك ئيمه ئه نفال ئه كرا، به لام كهرىم برام ووتى به خوا ژن و پياو و گه نچ و پير له يهك ئه كهن، كهس به كهس نيبه، با پاره تان به لاوه ببيت باشه، كهس نازانى بۆ كوى ده تانبه ن و دينه وه يان نا، خوتان و ناوچاوتان، هه ريه كه وه ۱۰ ديناى دا پيمان.

دلير كهرىم / ئيوه كه تراكته رو رانه مه ركه كان تان هينا تا قادر كهرم له وى چيان ليها ت؟

حه مديه محمه د جه وه هر / به لئى تا قادر كهرم هه موو شته كانمان هينابوو، ئه مين شو برام له گه ل رانه كه بوو كه عه سكه ريه كان باريان كرد رانه كه به بى خواهن روويكرده ئه وه دهشت و كيوانه دا، تراكته ره كه پيرى به رخ بوو جي مانه يلا، فه تحى حه سه ن (به يات) چوو بوو به رخه كانى دهر كرد بوو كرد بوونى به لاي دا يكه كانيانه وه له ناو رانه كه، خالۆ حوسين ناغاو كهرىم برام زانيبوو يان ئيمه باركراوين ده سته جي گه يشته بووه ئه وى، غازى ئه حمه د قادر ناغا شوانمان بوو كهرىم ئه وى هينابوو ووتبووى تو مه ركه كانى مال خالۆم حاجى نجم الدين ئه ناسى پيشانمى بده من وه ره قه م بويان كردوو وه پارم دا وه ته مسته شار شايخ سوعاد بۆ ئه وهى دهر يان

بكه م، ئه يانبه م بۆ لاي خوم يان بويان ئه فروشم، هوشيارو ريبوارو دانيارى كرد له گه لياندا تا پوزانه له به ره وه لييانى ئه فروشت، ويستمان بچين بۆ ته عزى كه ي (كو ره كه ي گولاو، نالاي براژنم ووتى توو دا يكم كه لكى ناو ته عزيتان نيبه و تازه له سجن دهرچوونه كى گله يتان لى ئه كات، ئيوه خوتان وهك جه نازهن، بچن له شوينيك، سوچيكا دا بنشن ئيسراحت بكه ن، له بيرمه كاتيك له سجن بووين جار يكيان ووتم خوزه گه نه ئه مردم دهر ده چووين و بامى و تورشيكم ئه خوارد!

له سجنه كه دا پياو ژنيكى خه لكى ناوچه ي قورپى چايمان له گه ل بوو كه ئه نفال كرابوون زمانى عه ره بيان باش ئه زانى، پياوه كه ته رجومه ي پياوه كان و ژنه كه ش ته رجومه ي ژنه كان بوو، پوزي ك پياوه كه ي هاتبوو ژنه كه ي بردبوو، ده نگو ي ئه وه بلاو بووه وه كه حه ره سه كان ژنيكيان دهر كردوو وه، پياوه كان زور تو ره بوون و ووتيان به هيچ جور ي ك ئيمه ئه مه قبوول ناكه ين يان بمانكوژن يان نابى شتى وا رووبدات، دواتر دهر كه وت حه ره سه كان نين به لكو پياوه كه ي خوى هاتوو ته شوينيدا بردوو يه تى ئيشى پى هه بووه.

ئه مانه ی خواره وه ناوی ئه نفالکراوه کانی دئی (که ریم باسام)ه،
 ئه وکه سانه ی که ئه نفالکراون و نه گه پانه وه، نه که ئه وکه سانه ی
 که براونه ته توپزاواو نوگره سه لمان و تکریت و دواتر گه پاونه ته وه،
 دانشتوانی ئه م دئی ههش وه که هه موو دئی هه کانی تر به رشالآوه که
 که وتوون و هه ندیکیان دوا ی به سه ر بردنی ماوه یه که له
 زیندانه کاند، ئازادکران، ئه مهش ناوی سه روک خیزانه کان و
 ئه نفاله کانیانه، له گه ل چوئیتی په یوه ندییان به سه روک
 خیزانه کانه وه :

مال حاجی نجم الدین مه جید همه جان :

- ١) ئه مین نجم الدین مه جید (کوپی)
- ٢) مه حمود نجم الدین مه جید (کوپی)
- ٣) همه جان عزیز نجم الدین (کوپی زای)
- ٤) خه جی نجم الدین مه جید (به سی کچه وه)
- خیزانی مام فایه ق قویخا برایم له قه والی
- ٥) فه هیمه نجم الدین مه جید (به حهوت منداله وه)
- (خیزانی مام بهجت قادر سه ره هنگ له له که)

مال مام فارس فه ریق :

- ١) نه دیمه فارس فه ریق (کچی) له ژنی یه که می
- ٢) عه تییه محمه د ته یب (خیزانی دووه می)
- ٣) گوژان فارس فه ریق (کوپی) له ژنی دووه می
- ٤) وادی فارس فه ریق (کوپی) له ژنی یه که می
- ٥) حه سیبه فارس فه ریق (کچی) له ژنی یه که می
- ٦) مه هدی فارس فه ریق (کوپی) له ژنی دووه می
- ٧) به رزان فارس فه ریق (کوپی) له ژنی دووه می

داتای ئه نفالکراوه کانی دئی (که ریم باسام)

- ٨ شاديه فارس فهريق (كچي) له ژني دووه مي
- ٩ كه ژال فارس فهريق (كچي) له ژني دووه مي
- ١٠ بهيان فارس فهريق (كچي) له ژني دووه مي
- ١١ تابان فارس فهريق (كچي) له ژني دووه مي
- ١٢ نارزوو فارس فهريق (كچي) له ژني دووه مي
- ١٣ سه بيحه عزيز غاليب (ژني وادي كورپي)
- ١٤ محمه د وادي فارس (كورپه زاي)
- ١٥ سيوه وادي فارس (كورپه زاي)
- ١٦ هيرو وادي فارس (كورپه زاي)
- ١٧ غه زاله وادي فارس (كورپه زاي)

مال فهرج ياوهر حمه جان :

- ١ به اشارات فهرج ياوهر حمه جان (كورپي)
- ٢ عهدالات فهرج ياوهر حمه جان (كورپي)
- ٣ شهوكت ياوهر حمه جان (خوشكي)
- ٤ سويل (دايكي)
- ٥ نه جييه علي نه حمه د مسته فا (كچ شهوكت) (كچ خوشكي)
- ٦ ناسكه نه حمه د مسته فا (ژن به اشارات كورپي)
- ٧ فهوزيه بشارات فهرج (كورپه زاي)
- ٨ شليره بشارات فهرج (كورپه زاي)
- ٩ حه ريبه بشارات فهرج (كورپه زاي)
- ١٠ پهمزيه بشارات فهرج (كورپه زاي)
- ١١ پشتيوان بشارات فهرج (كورپه زاي)
- ١٢ له كاتي نه نفالدا ناسكه نه حمه د دوو گيان بووه

مال عبدالعزيز خورشيد :

- ١ براييم عبدالعزيز خورشيد (كورپي)
- ٢ نه مين عبدالعزيز خورشيد (كورپي)
- ٣ حه بي عبدالعزيز خورشيد (كچي) (ژن حسن نه مين ژاله له باوهر)
- ٤ ساهيره كچ حه بي (له نه نفالدا له دايك ده بي) (كچه زاي)

مال بابا رهشيد حمه جان :

- ١ نه حمه د بابا رهشيد (كورپي)

مال حاجي عبدالكريم رهشيد :

- ١ علي عبدالكريم رهشيد (كورپي)
- ٢ عهينه عبدالكريم رهشيد (كچي) (ژن توفيق سعيد يه سوو له قه والي)

مال هايو قادر ناغا :

- ١ نه حمه د هايو قادر ناغا (كورپي)

مال حه سه ن خورشيد :

- ١ عوسمان حه سه ن خورشيد (كورپي)
- ٢ عبدالخالق حه سه ن خورشيد (كورپي)

مال وهاب حه كيم :

- ١ حمه غريب وهاب حه كيم (كورپي)

- ۲) حمه صالح وه هاب چه کیم (کوری)
- ۳) حمه نه مین وه هاب چه کیم (کوری)
- ۴) حمه لاه وه هاب چه کیم (کوری)

مال نوره دین توفیق :

- ۱) سلاح نوره دین توفیق (کوری)

چه دین مالی هاروب له کاتی نه نفالدا له شوینه کانی تره وه هاتوونه ته نه م گونده و نه نفال کراون، له وانه :

خیزانه که ی حمه گه میانی :

پیژاو عزیز غالب خیزانی حمه گه میانی له گهل دوو مندالی به ناوی (نه سمه رو سیروان) له م دی نه نفال کراون، هر چه ند خوی خه لکی دی (قولیجانه)، له کاتی پرۆسه که شدا دوو گیان بووه. ژماره ی نه نفال کراوه کانی دانیشتنوی همیشه یی دی ده کاته (۴۵) کهس

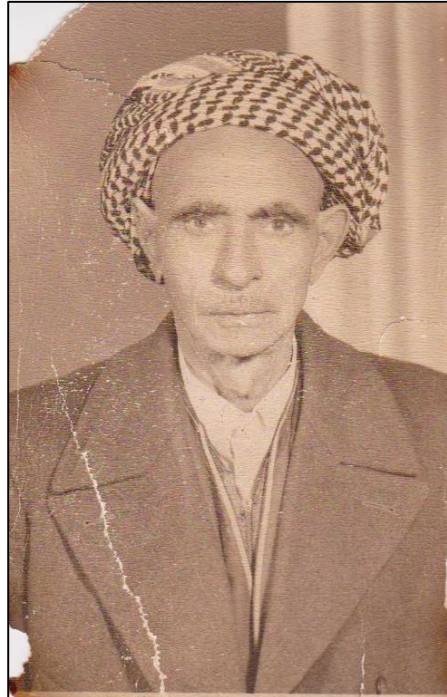
نه لبومی وینه کان

له که ریم باسامه وه تا تکریت

خیزانی دووه می مام فارس و منداله کانی

دلیر که ریم

حاجی نه جمه دین
(۴۰ رۆژپیش نه نفال کۆچی دوایی کرد)

له که ریم باسامه وه تا تکریت

دلیر که ریم

به شارات فهرج

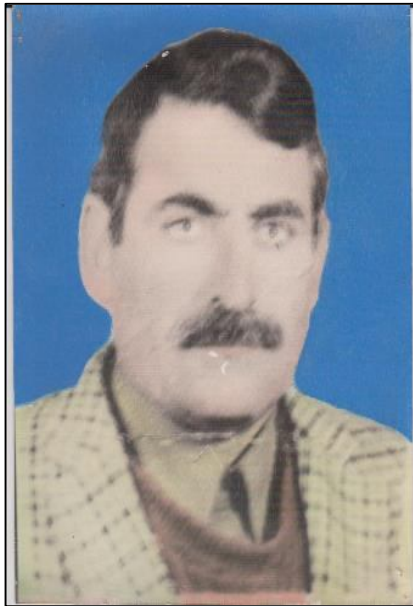
وادی فارس فهریق

له که ریم باسامه وه تا تکریت

نه جمه عهزیز (چه م ته نگانه)

دلیر که ریم

مه حمود نه جمه دین

له کهریم باسامهوه تا تکریت

عهدالته فهرهه

دلیر کهریم

دی کهریم باسام

دلیر کهریم

غالیب محمد و حمہ امین مام و ہباب (نہ نفال)

لہ کہریم باساموہ تا تکریت

شہید جلیل عہدولآ / دی کہریم باسام

دلیر کہریم

دی کہریم باسام / پیش ئه نفال

له کہریم باسامه وه تا تکریت

له راسته وه:

محمود نجمه دین (ئه نفال) / کہریم محمد / احمد نه جمه دین

دلیر کهریم

دی کی کهریم باسام له ئیستادا

له کهریم باسامه وه تا تکریت

نووسەر و خیزانه که ی ۱۹۹۱ له ئیران

سوپاس:

جاريكى تر زور سوپاسى ھەموو ئەو ھاوپرېيانە دەكەم كە يارمەتيان دام بۇ ئەم بەرھەمە، چ بەسوود ۋەرگرتن لە نووسىنە كانيان، چ بە دېرېك، رستەيەك يان ووشەيەك، ويئەيەك . ماددى يان مەعنەوى ھاوكاريان كردم ، يان رېنوئيئيان كردووم بۇ ئەو ھى بەباشى ئەم كتيبە بيتە بەرھەم.

ھيوام تەمەن ديژى و سەرکەوتنيانە .